

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ
ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Διπλωματική Εργασία

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ
ΚΛΑΔΟ

της

ΕΙΡΗΝΗ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ ΠΕΛΛΟΥ

Επιβλέπων Καθηγητής: ΚΟΜΠΑΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Υποβλήθηκε ως απαιτούμενο για την απόκτηση του Μεταπτυχιακού
Διπλώματος στη Λογιστική και Χρηματοοικονομική

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2019

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επιβλέποντα καθηγητή μου κύριο Γεώργιο Κομπάρο για την βοήθεια που μου πρόσφερε κατά τη διάρκεια της διπλωματικής μου εργασίας. Όπως επίσης τους γονείς μου Θεοφάνη και Χριστίνα και τα αδέρφια μου Γιάννη και Σάββα καθώς και τον φίλο μου Κυριάκο που με στήριξαν και έφτασα μέχρι εδώ.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παγκοσμιοποίηση στην οικονομία, οι τεχνολογικές εξελίξεις και η πολυπλοκότητα των επιχειρήσεων οξύνουν το ερευνητικό ενδιαφέρον αναφορικά με τον εσωτερικό έλεγχο. Οι τράπεζες αποτελούν την βάση στην παγκόσμια οικονομία. Την ίδια στιγμή οι τράπεζες αποτελούνται από έναν τεράστιο αριθμό εργασιών οι οποίες είναι ιδιαίτερα πολύπλοκες και συνοδεύονται από μεγάλο κίνδυνο για σφάλματα στην πραγματοποίησή τους. Οι τραπεζικές απάτες αποτελούν μεγάλο κομμάτι στην διεξαγωγή του τραπεζικού συστήματος σήμερα. Η εργασία αυτή σκοπεύει στην αποτύπωση της εννοιολογικής συσχέτισης του εσωτερικού ελέγχου με την σημασία που κατέχει στον τραπεζικό κλάδο και συγκεκριμένα, υπό το πρίσμα της μέγιστης δυνατής ελαχιστοποίησης των τραπεζικών απατών. Κομβικό συμπέρασμα της βιβλιογραφικής έρευνας αποτελεί η άποψη ότι ο εσωτερικός έλεγχος είναι το αμάλγαμα των προσφερόμενων υπηρεσιών του αποτελεί εχέγγυο για την απρόσκοπτη λειτουργία των τραπεζικών ιδρυμάτων.

Λέξεις-Κλειδιά: τραπεζικό σύστημα, εσωτερικός έλεγχος, τραπεζική απάτη, οικονομικό έγκλημα

ABSTRACT

Globalization in the economy, technological developments and the complexity of business are exacerbating research interest in internal control. Banks are the basis of the world economy. At the same time banks are made up of a huge number of tasks that are extremely complex and are at high risk of errors in their execution. Banking fraud is a big part of the conduct of the banking system today. The purpose of this work is to illustrate the conceptual relevance of internal control to its importance to the banking industry, in particular in the light of the utmost minimization of banking fraud. A key finding of the bibliographic research is the view that internal control is the amalgam of its services is a guarantee for the smooth operation of banking institutions.

Keywords: banking system, internal auditing, banking fraud, financial crime

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ.....	ii
ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	iii
ABSTRACT.....	iv
1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	1
1.1 Αντικείμενο της Πτυχιακής Εργασίας.....	1
1.2 Σκοπός της διπλωματικής Εργασίας.....	2
1.3 Αναγκαιότητα της διπλωματικής Εργασίας.....	3
1.4 Διάρθρωση της διπλωματικής Εργασίας.....	3
2 ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ.....	5
2.1 Εννοιολογικό Πλαίσιο Εσωτερικού Ελέγχου.....	5
2.2 Σκοπός και Είδη Ελέγχου.....	6
2.3 Χαρακτηριστικά Αποτελεσματικού Συστήματος Εσωτερικού Ελέγχου	8
2.4 Δεοντολογία – Συμπεριφορά Εσωτερικού Ελεγκτή.....	11
3 ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ.....	12
3.1 Τραπεζικό Σύστημα.....	12
3.2 Εσωτερικός Έλεγχος στις Τράπεζες.....	14
3.3 Τραπεζική Απάτη.....	21
4 ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ.....	26
5 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ.....	40
5.1 Πληθυσμός και Δείγμα.....	40
5.2 Ερευνητικό Εργαλείο.....	41
5.3 Ανάλυση Δεδομένων.....	42
5.4 Ζητήματα Ηθικής.....	42
6 ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ.....	43
7 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΈΡΕΥΝΑΣ.....	46

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	49
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	54

1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο πρώτο κεφάλαιο της διπλωματικής εργασίας παρουσιάζεται συνοπτικά η αναγκαιότητα για τον εσωτερικό έλεγχο του Τραπεζικού Συστήματος και την αντιμετώπιση της Τραπεζικής απάτης, ενώ η συνέχεια θα ακολουθήσει η περιγραφή της δομής και του περιεχομένου της εργασίας.

1.1 Αντικείμενο της Πτυχιακής Εργασίας

Η παγκοσμιοποίηση στην οικονομία, οι τεχνολογικές εξελίξεις και η πολυπλοκότητα των επιχειρήσεων οξύνουν το ερευνητικό ενδιαφέρον αναφορικά με τον εσωτερικό έλεγχο (Sarens&DeBeelde, 2006· Karagiorgosetal., 2009). Οι τράπεζες αποτελούν την βάση στην παγκόσμια οικονομία. Την ίδια στιγμή οι τράπεζες αποτελούνται από έναν τεράστιο αριθμό εργασιών οι οποίες είναι ιδιαίτερα πολύπλοκες και συνοδεύονται από μεγάλο κίνδυνο για σφάλματα στην πραγματοποίησή τους. Οι τραπεζικές απάτες αποτελούν μεγάλο κομμάτι στην διεξαγωγή του τραπεζικού συστήματος σήμερα. Η τραπεζική οικονομική κρίση η οποία μέχρι και σήμερα έχει εξελιχθεί παγκόσμια, έχει πλήξει τις οικονομίες πολλών χωρών συμπεριλαμβανομένων και των τραπεζικών τους συστημάτων. Έχει αποδειχθεί πως ο βασικός λόγος της ζημιάς αυτής είναι ο ανεπαρκής εσωτερικός έλεγχος αλλά και η αξιολόγηση προτού πραγματοποιηθούν επενδύσεις. (Hardouin, 2011).

Για τους παραπάνω λόγους, η ευθύνη για τους εσωτερικούς ελέγχους είναι τεράστια εντός των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, που σήμερα έχουν τεράστια σημασία και σχέση με τις οικονομίες στις χώρες ανά τον κόσμο.

Στα τραπεζικά ιδρύματα, το σύστημα εσωτερικού ελέγχου (Σ.Ε.Ε.) αποτελεί το σύνολο των ελεγκτικών μηχανισμών και των διαδικασιών που καλύπτει σε συνεχή βάση το σύνολο των δραστηριοτήτων ενός τραπεζικού οργανισμού, συντελώντας με τρόπο καταλυτικό στην αποτελεσματική και ασφαλή λειτουργία του. Περιλαμβάνει τη διεξαγωγή όλων των ειδών προληπτικών ή κατασταλτικών ελέγχων που έχουν σαν σκοπό τη διασφάλιση τόσο της παρακολούθησης, όσο και της συνεπούς και αποτελεσματικής αντιμετώπισης των κινδύνων. Το Σ.Ε.Ε., επιπλέον, μεριμνάει για τη συνεπή υλοποίηση της επιχειρηματικής στρατηγικής της τράπεζας χωρίς παρεκκλίσεις από το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας της. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω παρατηρείται ότι ο απλός και μόνο έλεγχος των διαδικασιών που

υπόκεινται σε ένα παραδοσιακό σύστημα δεν είναι ικανός να αντιμετωπίσει σε βάθος τα νέα συστήματα διαχείρισης κινδύνων των τραπεζικών ιδρυμάτων.

Για να επιτευχθεί η συνεχής βελτίωση των διαδικασιών και η αποτίμηση των κινδύνων πρέπει να λαμβάνονται υπόψη διάφορες διαδικασίες, οι οποίες σχετίζονται με τον τρόπο που διοικείται το τραπεζικό ίδρυμα. Οι διαδικασίες αυτές έχουν να κάνουν με το περιβάλλον του ελέγχου, με το σύστημα αποτίμησης των κινδύνων, την παρεχόμενη πληροφορία και τη διάχυση της και με την παρακολούθηση του συνόλου των κινδύνων.

Μετά την απότομη ανάπτυξη του όγκου των τραπεζικών εργασιών, ως επακόλουθο της παγκοσμιοποίησης αλλά και της σύνδεσης της πλειονότητας των επιχειρηματικών συναλλαγών με τις τράπεζες, η ανάγκη για διατηρηθεί η σταθερότητα της ποιότητας και της απόδοσης των διαδικασιών στο τραπεζικό σύστημα έγινε αναγκαία. Ο εσωτερικός έλεγχος αποτελεί πλέον σημαντικό κομμάτι της εταιρικής διακυβέρνησης των τραπεζών και συνεισφέρει στη δημιουργία μιας σχέσης συνεργασίας και αποτελεσματικότητας μεταξύ της διοίκησης της τράπεζας και των διευθυντικών στελεχών. Ο τελικός στόχος αυτής της συνεργασίας είναι η παροχή σιγουριάς και σταθερότητας όσον αφορά στον οργανισμό και τη λειτουργία της εταιρικής διακυβέρνησης, των συστημάτων εσωτερικού ελέγχου και των διαδικασιών διαχείρισης ρίσκου. Παράλληλα, έπειτα από την υιοθέτηση των απαιτήσεων της συνθήκης της Βασιλείας II, ο εσωτερικός έλεγχος δεν εξαντλείται απλά στον έλεγχο των λειτουργικών μονάδων των τραπεζών, αλλά επεκτείνεται και στην παρακολούθηση και καταγραφή του επιπέδου έκθεσης των κινδύνων της Τράπεζας, ενώ διαδραματίζει τον ουσιαστικότερο ίσως ρόλο στην αναγνώριση των περιοχών βελτίωσης των διαδικασιών διαχείρισης των κινδύνων.

1.2 Σκοπός της διπλωματικής Εργασίας

Η εργασία αυτή σκοπεύει στην αποτύπωση της εννοιολογικής συσχέτισης του εσωτερικού ελέγχου με την σημασία που κατέχει στον τραπεζικό κλάδο και συγκεκριμένα, υπό το πρίσμα της μέγγιστης δυνατής ελαχιστοποίησης των τραπεζικών απατών. Κομβικό συμπέρασμά της βιβλιογραφικής έρευνας αποτελεί η άποψη ότι ο εσωτερικός έλεγχος είναι το αμάλγαμα των προσφερόμενων υπηρεσιών του αποτελεί εχέγγυο για την απρόσκοπτη λειτουργία των τραπεζικών ιδρυμάτων.

1.3 Αναγκαιότητα της διπλωματικής Εργασίας

Από τα παραπάνω είναι ξεκάθαρο πως το ερευνητικό αντικείμενο με το οποίο συνδέονται οι παραπάνω έννοιες του εσωτερικού ελέγχου στα τραπεζικά ιδρύματα με τις περιπτώσεις τραπεζικής απάτης ελκύει το ερευνητικό ενδιαφέρον μελετητών. Εντούτοις, ειδικότερα για την Ελλάδα εκτός από σπασμωδικές (αλλά απόλυτα αξιόλογες) προσπάθειες ακαδημαϊκών, δεν έχει πραγματοποιηθεί ολοκληρωμένη και σε βάθος χρόνου έρευνα αναφορικά με την μελέτη των προαναφερόμενων ερευνητικών αντικειμένων. Υπό αυτό το πρίσμα, μέσω ενδελεχούς επισκόπησης της διεθνούς αρθρογραφίας και βιβλιογραφίας επιδιώκεται μία αρχική (πρώιμη) αποτύπωση της συσχέτισης του εσωτερικού ελέγχου με την θωράκιση του τραπεζικού συστήματος μέσω ελαχιστοποίησης – εξοβελισμού των φαινομένων της τραπεζικής απάτης.

1.4 Διάρθρωση της διπλωματικής Εργασίας

Η παρούσα εργασία αποτελείται σε σύνολο από έξι θεματικές ενότητες, οι οποίες επιχειρούν να αναδείξουν τη σημασία του εσωτερικού ελέγχου και της εφαρμογής του στον τραπεζικό τομέα αλλά και τη σημασία και τη δέσμευσή του στη μάχη κατά της τραπεζικής απάτης, που προέρχεται από την εσωτερική κατάσταση της Τράπεζας. Η έρευνα γραφής, όπως και η βασική έρευνα με τη χρήση δημοσκοπήσεων, θα χαρακτηρίσει τη χρησιμότητα της αναθεώρησης για τις τράπεζες και τη διαβεβαίωσή τους από διαφορετικούς κινδύνους.

Το πρώτο μέρος είναι ένας πρόλογος της διατριβής σχετικά με την ανάγκη μιας διατριβής όπως αναλύεται από τα οικονομικά κριτήρια και μια περίληψη των περιοχών που επιδιώκουν.

Το επόμενο κεφάλαιο προσπαθεί να μελετήσει σχολαστικά την ιδέα του εσωτερικού ελέγχου. Η λογική δομή του εσωτερικού ελέγχου αναφέρεται πρώτα. Ακολουθούν τα είδη και οι λόγοι της ανασκόπησης, που ακολουθούνται από τα χαρακτηριστικά ενός βιώσιμου πλαισίου εσωτερικού ελέγχου. Τέλος, γίνεται λόγος για τον εσωτερικό αναθεωρητή και για την ηθική του εξεταστή, ακριβώς όπως τα βασικά χαρακτηριστικά του άμεσου. Ταυτόχρονα, στο μέρος αυτό αναφέρεται ο τρόπος ελέγχου του εξεταστή του συστήματος. Είκοσι άρθρα διαβάστηκαν με τον τελικό στόχο αυτής της εργασίας, τα οποία αφορούσαν τον εσωτερικό έλεγχο της τράπεζας και τη δέσμευσή της για εξάλειψη της τράπεζας απάτης. Φαίνεται μέσω

αυτού του ελέγχου ότι ο εσωτερικός έλεγχος δεν είναι σίγουρος ότι βοηθά στην πρόβλεψη ή την καταστολή του εκβιασμού και ότι η ουσία της στην Τράπεζα θεωρείται ζωτική και ιδιαίτερα βασική.

Ακολουθεί το τρίτο τμήμα που παρουσιάζει τα χαρακτηριστικά του τραπεζικού συστήματος και της μονάδας εσωτερικού ελέγχου όπως ακριβώς που πρέπει να είναι καθώς και η απαίτηση εσωτερικού ελέγχου στις τράπεζες, όπως διαμορφώθηκε τελευταία από τις συνεχώς διευρυμένες ανάγκες για έλεγχο, διασφάλιση και απλότητα στις τραπεζικές συναλλαγές. Το τμήμα κλείνει με αναφορά στην τραπεζική απάτη, τις ιδιότητες και τις δομές της, καθώς και τη σχέση της με την ανθρώπινη συμπεριφορά. Στο παρόν έργο εστιάζουμε στην τραπεζική απάτη που προέρχεται από την κατάσταση της τράπεζας.

Το τέταρτο κεφάλαιο παρουσιάζει τις ήδη υπάρχουσες έρευνες σε σχέση με τον τραπεζικό έλεγχο και την τραπεζική απάτη.

Το πέμπτο κεφάλαιο αφορά την μεθοδολογία της έρευνας, δηλαδή το υποσύνολο του πληθυσμού που απαιτείται για τους σκοπούς εξέτασης και κάνει τους προσδιορισμούς του έργου. Εστιάζει στην ανάλυση των τεχνικών σημείων του ερωτηματολογίου. Γίνεται αναφορά στον πληθυσμό στον οποίο απευθύνετε το ερωτηματολόγιο και επιλέγεται το δείγμα, το υποσύνολο δηλαδή του πληθυσμού στους οποίους έγιναν οι συνεντεύξεις και από τους οποίους θα προκύψουν τα συμπεράσματα της έρευνας. Στη συνέχεια ακολουθεί η περιγραφή των ερωτήσεων των συνεντεύξεων. Τέλος, γίνεται η περιγραφή της μεθοδολογίας για την ανάλυση των συνεντεύξεων.

Η ενότητα 6 παρουσιάζει τις συνέπειες των ερωτήσεων της έρευνας, η οποία έγινε μέσω της χρήσης ποιοτικής έρευνας, και συγκεκριμένα συνεντεύξεων.

Τέλος, το 7^ο και το τελευταίο τμήμα παρουσιάζουν τα συμπεράσματα της διατριβής όπως προέκυψαν τόσο από το διάγραμμα ανασκόπησης όσο και από την μετρήσιμη εξέταση των δημοσκοπήσεων. Ακολουθούν μερικές σύντομες παρατηρήσεις και συστάσεις για περαιτέρω διερεύνηση σε αυτό το θέμα που θα μπορούσαν να αποδειχθούν εξαιρετικά χρήσιμες και ανακαλύψεις.

2 ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Στο παρόν κεφάλαιο αναφέρεται αρχικά το εννοιολογικό πλαίσιο του εσωτερικού ελέγχου ώστε να υπάρξει μια θεωρητική τοποθέτηση ορισμών και εννοιών και στη συνέχεια ο σκοπός και τα είδη ελέγχου που υπάρχουν σήμερα. Ακολουθεί μια ανάλυση των κυριότερων χαρακτηριστικών ενός αποτελεσματικού συστήματος εσωτερικού ελέγχου που είναι η ανεξαρτησία, το οργανόγραμμα, ένα ικανοποιητικό σύστημα εξουσιοδότησης, αρμοδιοτήτων και ευθυνών, η λογιστική διάρθρωση, μια σύγχρονη πολιτική προσωπικού και μια ικανή και δραστήρια επιτροπή ελέγχου αποτελούμενη από κατάλληλο και λειτουργικό προσωπικό. Γίνεται συνοπτική αναφορά στη δεοντολογία και συμπεριφορά των εσωτερικών ελεγκτών ώστε να ολοκληρωθεί η εικόνα του ελέγχου.

2.1 Εννοιολογικό Πλαίσιο Εσωτερικού Ελέγχου

Ο εσωτερικός έλεγχος είναι ο επικρατέστερος τομέας της έρευνας, ο οποίος έλαβε υπόψη το νόμιμο ενδιαφέρον από ειδικούς και ερευνητές με μεγάλη καθυστέρηση (Savcuk, 2007· Karagiorgosetal., 2010). Η σημασία του επιβεβαιώνεται από τον τεράστιο όγκο της σχετικής παγκόσμιας βιβλιογραφίας, ενώ η δύναμη της σάρωσης για ένα σταθερό υπολογιζόμενο σύστημα οδήγησε τους ερευνητές να υιοθετήσουν έναν επαρκή αριθμό εκλεκτικών προσεγγίσεων. Χαρακτηριστικό της σημασίας της για την επιβίωση και τη βελτίωση των οικονομικών μονάδων είναι ο μεγάλος αριθμός ορισμών που της δίνεται από επιστήμονες και ερευνητές σε όλο τον κόσμο.

Μία από τις πρώτες εξελίξεις που έφεραν κατάπληκτους ορισμούς δόθηκε από τον Meigs (1984), σύμφωνα με τον οποίο ο εσωτερικός έλεγχος χαρακτηριζόταν ως η διευθέτηση της επιχείρησης και κάθε μία από τις τεχνικές και τη μεθοδολογία που χρησιμοποιούσε το συμβούλιο της κάθε επιχείρησης για να εγγυηθεί τα εξής: την παραγωγικότητα της επιχείρησης, τη συνεργασία με τα στελέχη, την υπεράσπιση του κεφαλαίου, την αποτροπή και την διάκριση του εκβιασμού και του λάθους, την ακρίβεια και την εκπλήρωση των λογιστικών βιβλίων και τη βολική ετοιμότητα όλων των πολύτιμων δεδομένων που σχετίζονται με τα χρήματα.

Ένας πιο εκτεταμένος ορισμός που προκάλεσε τόσο την προειδοποίηση όσο και την προληπτική δουλειά του εσωτερικού ελέγχου δόθηκε από τον Παπαστάθη

(2003). Υπό το φως αυτού του ορισμού, ο εσωτερικός έλεγχος θεωρήθηκε ως «η διοίκηση που σκοπεύει να διερευνήσει την επάρκεια του πλαισίου εσωτερικού ελέγχου και να προτείνει αναβαθμίσεις όπου εντοπίζονται ελλείψεις».

Τέλος, ο τελευταίος και πλήρης ορισμός εκτέθηκε από το Ινστιτούτο Εσωτερικών Ελεγκτών. Σύμφωνα με αυτόν τον ορισμό, ο εσωτερικός έλεγχος είναι ένα ελεύθερο, αντικειμενικό, ψυχικό και συμβουλευτικό κίνημα, το οποίο έχει ταξινομηθεί και προορίζεται να συμπεριλάβει την εκτίμηση και τη βελτίωση των στοιχείων της ένωσης. Σύμφωνα με αυτή τη μεθοδολογία, ο εσωτερικός έλεγχος προσθέτει στην επίτευξη των προορισμών της ένωσης, λαμβάνοντας ένα ακριβή και καταρτισμένο τρόπο αντιμετώπισης της επιθεώρησης και της βελτίωσης της βιωσιμότητας του κινδύνου των εντύπων συμβουλίου, ελέγχου και διοίκησης (IbrahimEl-Sayed, 2011).

2.2 Σκοπός και Είδη Ελέγχου

Ο στόχος του εσωτερικού ελέγχου είναι να δώσει μια κατάσταση διοίκησης στη Διοίκηση μέσω λογικών μεθοδολογιών και ερευνών, με τον τελικό στόχο της Διοίκησης να είναι η εποπτεία των επιχειρηματικών ευκαιριών με έναν ιδανικό τρόπο.

Θα μπορούσαμε να δηλώσουμε ότι με την ευρεία έννοια, υπάρχουν τέσσερα είδη ελέγχου (Δρογαλάς, Σουμπενιώτης & Φωτιάδης, 2005):

«Οι έλεγχοι παραγωγής (Production Audits), οι οποίοι στοχεύουν να διαπιστώσουν κατά πόσο τηρούνται οι διαδικασίες σε όλο το εύρος της παραγωγικής διαδικασίας.

Οι οικονομικοί έλεγχοι (Financial Audits), οι οποίοι στοχεύουν στην επαλήθευση της ακρίβειας, της ειλικρίνειας, της σωστής απεικόνισης και της αξιοπιστίας των οικονομικών καταστάσεων.

Οι διοικητικοί έλεγχοι (Management Audits), οι οποίοι στοχεύουν να διαπιστώσουν κατά πόσο ένα τμήμα διοικείται σωστά.

Οι λειτουργικοί έλεγχοι (Operational Audits), οι οποίοι αποβλέπουν στο κατά πόσο ένα τμήμα λειτουργεί σωστά και αποτελεσματικά σύμφωνα με τις προβλεπόμενες διαδικασίες.»

Ένα άλλο χαρακτηριστικό μεταξύ των ελέγχων που εξετάζονται από εναλλακτική άποψη είναι (Δρογαλάς, Σουμπενιώτης& Φωτιάδης, 2005):

«Ανάλογα με την έκτασή τους οι έλεγχοι διακρίνονται σε Γενικούς, που επεκτείνονται σε ολόκληρη τη διαχείριση μιας δοσμένης χρονικής περιόδου, και Ειδικούς, που έχουν ως αντικείμενο έναν συγκεκριμένο τομέα.

Ανάλογα με τον ειδικότερο σκοπό, διακρίνονται σε Προληπτικούς, που διενεργούνται κατά την εκτέλεση της οικονομικής συναλλαγής, και έχουν σκοπό να προλάβουν τα πιθανά λάθη και Κατασταλτικούς, που διενεργούνται εκ των υστέρων και αποβλέπουν στην αποκάλυψη λαθών ή παραλήψεων και ανωμαλιών.

Ανάλογα με τη διάρκεια διακρίνονται σε Μόνιμους ή Διαρκείς, που διενεργούνται συνέχεια και κατά ολόκληρη τη διάρκεια της οικονομικής χρήσης, σε Τακτικούς ή Περιοδικούς, που δεν είναι μεν συνεχείς, αλλά διενεργούνται κατά τακτικές χρονικές περιόδους και σε Έκτακτους ή Περιπτωσιακούς, που διενεργούνται σε έκτακτες περιπτώσεις και για ειδικούς λόγους.

Ανάλογα με το πρόσωπο του ελεγκτή, διακρίνονται σε Εσωτερικούς, που οργανώνονται από την ίδια την οικονομική μονάδα και διενεργούνται από πρόσωπα εξαρτημένα από αυτήν, και σε Εξωτερικούς, που διενεργούνται από ειδικούς επαγγελματίες ελεγκτές, οι οποίοι δεν πρέπει να έχουν καμία σχέση ή εξάρτηση από την ελεγχόμενη οικονομική μονάδα.»

Οι θεμελιώδεις σκοποί του ελέγχου θα μπορούσαν να είναι η διάκριση και η πρόληψη απροσδόκητων και / ή τυχαίων λαθών λογιστικής και εξαπατήσεων, η εξέταση, η αναγνώριση και η ακύρωση τυχόν ακούσιων ή σκόπιμων σφαλμάτων και απομιμήσεων, η υποστήριξη, η διόρθωση, ακρίβεια και ακλόνητη ποιότητα των διαφορετικών παραπτωμάτων. Με όλα όσα έχουν ληφθεί υπόψη, την επιβεβαίωση της επάρκειας ή της ανεπάρκειας της προετοιμασίας τους μετά από κάποιο χρονικό διάστημα (Τσαγκλακάνος, 2005), για να επιτύχουμε τέτοιους πολύτιμους προσδιορισμούς, να παρουσιάσουμε ατέλειες και να αναγνωρίσουμε τις ελλείψεις στο κύκλωμα απεικόνισης των επιχειρήσεων και των στελεχών και να μετρήσουμε τις πιθανότητες συγκέντρωσης επιχειρηματικών προϋποθέσεων.

2.3 Χαρακτηριστικά Αποτελεσματικού Συστήματος Εσωτερικού Ελέγχου

Υπό το πρίσμα της μέτρησης των εσωτερικών ικανοτήτων της επιχείρησης, ο εσωτερικός έλεγχος είναι απολύτως κρίσιμος. Ο εσωτερικός έλεγχος μπορεί να αποτρέψει διαφορετικές ασυνέπειες και ανωμαλίες, πριν δουν το φως της προσοχής, γεγονός που θα επηρεάσει σοβαρά την εικόνα και την φήμη του οργανισμού. Οι διαφορετικές εγκρίσεις ελέγχου είναι η σφραγίδα της νομιμότητας οποιασδήποτε μεγάλης διοίκησης και ταυτόχρονα περιλαμβάνουν την ασπίδα που θα προβλέψει ή θα θεραπεύσει ρωγμές και ασυνέπειες οποιουδήποτε είδους.

Η επάρκεια του εσωτερικού ελέγχου δεν συνεπάγεται την εμφάνιση του στο πλαίσιο της συσχέτισης, αλλά μάλλον πολλές παραμέτρους στις οποίες πρέπει να δοθεί προσοχή από το διοικητικό συμβούλιο. Αυτές είναι η λογική διευθέτηση και τεχνική που πρέπει να έχει η Διαχειριστική Επιτροπή, η αυτονομία του εσωτερικού ελέγχου, η δυνατότητα άσκησης δραστηριότητας, η οποία προβάλλει την ευκαιρία ανάπτυξης και ομαλής πρόσβασης στα αρχεία, το προσωπικό και τα οφέλη της, τα οποία ελέγχουν το ενδιαφέρον που συνδέεται με την επιθυμία της Διεύθυνσης να έχει εσωτερικό έλεγχο που, μέσω της εργασίας του, θα βοηθήσει στην ομαλή και αποτελεσματική λειτουργία του οργανισμού (Karagiorgosetal., 2011).

Κάθε επιχείρηση ποικίλλει ανάλογα με το μέγεθος, τη διαμόρφωση και την έκταση της εργασίας, ώστε να μην υπάρχει πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου που να θεωρείται τέλειο και κατάλληλο για κάθε επιχείρηση. Σε κάθε περίπτωση, υπάρχουν ορισμένα γενικά αναγνωρισμένα τμήματα που αποτελούν ένα ισχυρό πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου.

Αυτά τα χαρακτηριστικά είναι τα εξής (Τσαγκλαγκάνος, 2005):

- «1. Ανεξαρτησία.
2. Οργανόγραμμα.
3. Ικανοποιητικό σύστημα εξουσιοδότησης αρμοδιοτήτων και ευθυνών.
4. Λογιστική διάρθρωση.
5. Σύγχρονη πολιτική προσωπικού.

6. Ικανή και δραστήρια επιτροπή ελέγχου, αποτελούμενη από κατάλληλο και λειτουργικό προσωπικό».

Η ανεξαρτησία συνεπάγεται ότι οι εσωτερικοί επιθεωρητές έχουν ελεύθερη πρόσβαση σε όλες τις ασκήσεις, τα αρχεία και τις διαδικασίες του στοιχείου, χωρίς περιορισμούς και ευθύνες. Αυτοί ασκούν έλεγχο χωρίς κανένα εμπόδιο, υπό πλήρη αυτονομία και χωρίς καμία υπόδειξη ή πίεση. Η ανεξαρτησία του εσωτερικού ελέγχου διασφαλίζεται από το γεγονός ότι μόνος υπεύθυνος την διεξαγωγή του είναι τα ανώτερα κλιμάκια. Αυτό εγγυάται την ομαλή διεξαγωγή της αναθεώρησης και επεκτείνει την εγκυρότητα των αποφάσεων καθώς η διαδικασία χαρακτηρίζεται ως άμεμπτη και αμερόληπτη.

Στην αναζήτηση για επαρκή λειτουργία ενός πλαισίου εσωτερικού ελέγχου, απαραίτητη είναι η θέσπιση επιχειρησιακού οργανογράμματος, το οποίο μπορεί να επιβλέπει κάθε λειτουργία και τμήμα της επιχείρησης. Με την φύση των μεγάλων επιχειρήσεων να είναι πολύπλοκη και υπερμεγέθης, η χρήση οργανογράμματος είναι επιτακτική και απαραίτητη, έτσι ώστε το σύνολο των λειτουργιών να είναι σαφώς ιεραρχημένο και οργανωμένο, δίνοντας έτσι την δυνατότητα στο ανθρώπινο δυναμικό να είναι αποτελεσματικό, χάρη στην κατανόηση της δομής και της διάταξης της επιχείρησης.

Η διοίκηση μιας σύγχρονης επιχείρησης από έναν και μοναδικό επικεφαλής είναι αδύνατη, καθώς οι δυσκολίες που παρουσιάζονται είναι περίπλοκες και σύνθετες. Αρμοδιότητες και δικαιοδοσίες ευθυνών θα πρέπει να εκχωρούνται μέσω ενός συστήματος, το οποίο θα επιτρέπει την ορθή εκτέλεση των λειτουργιών. Οι εργαζόμενοι θα πρέπει να έχουν ακριβή επίγνωση του πεδίου δράσης τους, των ευθυνών τους, όπως επίσης και των ορίων στις αρμοδιότητες και εγκρίσεις τους. Έτσι, τα ατομικά καθήκοντα δεν θα επικαλύπτονται, και μέσω του καταμερισμού οι εργασίες θα διεξάγονται ομαλά και επιταχυμένα.

Για να επιτύχει ο εσωτερικός έλεγχος και ο καταμερισμός στα καθήκοντα, προϋποτίθεται ένα λογιστικό σύστημα, το οποίο έχει την ικανότητα υπολογισμού της αποτελεσματικότητας και λειτουργικότητας στις επιμέρους οργανωτικές μονάδες (Τσακλάγκανος, 2005).

Ένα τέτοιο σύστημα πρέπει να αποτελείται από:

1. Διάγραμμα λογαριασμών
2. Εγχειρίδιο λογιστικών στόχων και διαδικασιών
3. Περιγραφή θέσεων
4. Πρωτοβάθμιους λογαριασμούς ελέγχου
5. Αριθμημένα εσωτερικά έγγραφα
6. Έλεγχο των εισερχομένων στοιχείων και τις διαδικασίες επεξεργασίας αυτών.»

Στην προσπάθεια για επιτυχή λειτουργία ενός πλαισίου εσωτερικού ελέγχου, το προσωπικό της επιχείρησης, είτε που ασχολείται με τον τομέα του ελέγχου, είτε που εργάζεται σε άλλο τομέα, πρέπει να επιλεγθεί και να εκπαιδευτεί κατάλληλα. Οι σύγχρονες πολιτικές προσωπικού αποσκοπούν στην εύρεση ανθρώπινου δυναμικού, το οποίο κατέχει τα προαπαιτούμενα εφόδια, τα οποία κρίνονται ως αναγκαία για να συμπληρωθεί η θέση. Έπειτα απ' αυτό, η κατάλληλη εκπαίδευση και η ανατροφοδότηση των γνώσεων του προσωπικού, μέσω σεμιναρίων τα οποία αποσκοπούν στην επιμόρφωση και την εξειδίκευση, είναι επίσης ύψιστης σημασίας. Το προσωπικό θα πρέπει να προετοιμαστεί κατάλληλα και να κριθεί για την προετοιμασία και την εξειδίκευση που έχει. Εφόσον, το προσωπικό είναι καλά προετοιμασμένο θα έχει την επιλογή να βοηθήσει την επιχείρηση και στην ευημερία της. Η λανθασμένη κατάσταση ατόμων σε διάφορα τμήματα θα επηρεάσει σοβαρά την ομαλή και αποτελεσματική εξέλιξη της εργασίας.

Προκειμένου η Επιτροπή Εσωτερικού Ελέγχου να είναι βιώσιμη, πρέπει να είναι στελεχωμένη από έμπειρο και καλά προετοιμασμένο προσωπικό, το οποίο διαθέτει γνώσεις σχετικά με το θέμα της αναθεώρησης και τον τρόπο επίτευξης των στόχων. Το προσωπικό πρέπει να είναι πρακτικό και αποτελεσματικό και να έχει γνώσεις για διάφορους κλάδους μέσα στην ίδια επιχείρηση. Η ομάδα αναθεώρησης θα πρέπει να στοχεύει αδιαλείπτως στον επανασχεδιασμό των διοικητικών υπηρεσιών αναθεώρησης, στην πραγματοποίηση των αναθεωρήσεων των συνεχώς μεταβαλλόμενων καταστάσεων και στην κάλυψη καθενός από τα κενά της επιχείρησης, ώστε να μην υπάρχει τομέας δίχως να υφίσταται επανεξέταση. Θα πρέπει η επιτροπή να είναι δυναμική και γρήγορη και να μην τίθεται σε μικρούς και

αβαθείς ελέγχους, αλλά να εισέρχεται βαθιά και να διερευνά κάθε δράση, ώστε να έχει τη δυνατότητα να εντοπίσει τυχόν ανωμαλίες και παρατυπίες.

2.4 Δεοντολογία – Συμπεριφορά Εσωτερικού Ελεγκτή

Σύμφωνα με τον Κώδικα Δεοντολογίας του Ινστιτούτου Εσωτερικών Ελεγκτών, οι εσωτερικοί ελεγκτές πρέπει να εξετάσουν το συνοδευτικό:

Ο εξεταστής έχει τη δέσμευση να αποδείξει την γνησιότητα, την αντικειμενικότητα και την εφευρετικότητα στην έκθεση των υποχρεώσεών του.

Λαμβάνοντας μια αποστολή από την επιχείρηση, ο εξεταστής θα επικεντρωθεί σε όλα τα θέματα που εντοπίζει η εταιρεία και θα προσπαθήσει να μπλεχθεί και να συμμετάσχει σκόπιμα σε παράνομη ή ακατάλληλη κίνηση.

Ο εξεταστής θα παύσει να συμμετέχει σε οποιοδήποτε κίνημα που μπορεί να αγωνιστεί με τα συμφέροντα της επιχείρησης ή να επηρεάσει την ικανότητά του να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του.

Ο εξεταστής δεν θα αναγνωρίσει λάβει αποζημίωση ή χάρη από εργαζόμενο ή συνεργάτη του διευθυντή.

Ακόμη, θα είναι συνετός στη χρήση των δεδομένων που έχει αποκτήσει στην εξαιτίας των υποχρεώσεών του. Δεν θα χρησιμοποιήσει ιδιωτικά δεδομένα για ατομική αύξηση ή με τρόπο που μπορεί να βλάψει το μέλλον της επιχείρησης. Όταν μεταδίδει ένα συναίσθημα, θα έπρεπε να εξασφαλίσει την απόκτηση επαρκών αποδείξεων γι' αυτό (Παπαστάθης, 2003).

Ένας αξιοπρεπής χώρος εργασίας μεταξύ των εσωτερικών κριτών και των εξεταστών αποτελεί βασικό στοιχείο για μια εποικοδομητική επισκόπηση. Οι αξιολογητές θα πρέπει να θυμούνται ότι οι επιθεωρητές είναι επίσης εταίροι που έχουν παρόμοιους στόχους, δηλαδή το ανοδικό μοντέλο του ιδρύματος όπου εργάζονται.

3 ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Στο παρόν κεφάλαιο αρχικά αναφέρονται ορισμένα χαρακτηριστικά του Τραπεζικού Συστήματος και στη συνέχεια αναλύεται ο εσωτερικός έλεγχος στις τράπεζες, τα είδη των ελέγχων καθώς και η σημασία της αμερόληπτης και σχολαστικής πραγματοποίησής τους. Στη συνέχεια, εστιάζουμε στην Τραπεζική Απάτη, η οποία προέρχεται από το εσωτερικό περιβάλλον της επιχείρησης. Παρουσιάζονται τα είδη της τραπεζικής απάτης, οι παράγοντες και τα αίτια αυτής ενώ αναφέρονται και οι κυριότερες δεξιότητες και γνώσεις που πρέπει να κατέχει ο εσωτερικός ελεγκτής ώστε να είναι σε θέση να εντοπίσει την τραπεζική απάτη μέσα από την εκτέλεση του έργου του και να είναι σε θέση να την αντιμετωπίσει και να προσφέρει τα βέλτιστα στη τράπεζα, προστατεύοντας την από οικονομικές αλλά κυρίως κοινωνικές επιπτώσεις που πλήττουν το κύρος της.

3.1 Τραπεζικό Σύστημα

Η πρόοδος μιας οικονομίας απαιτεί ένα καλά οργανωμένο και ικανό χρηματοδοτικό πλαίσιο. Το χρηματοδοτικό πλαίσιο αποτελείται από χρηματοπιστωτικές αγορές, χρηματοπιστωτικά στοιχεία και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, τα οποία ως εκ τούτου είναι αναγνωρισμένα ως πιστωτικά (τράπεζες) και μη πιστωτικά ιδρύματα.

Όλο και περισσότερο, μια έρευνα για τις τράπεζες αποκαλύπτει ότι το διεθνές χρηματοοικονομικό πλαίσιο περιγράφεται από μια εξωφρενική πρόκληση (Woodsetal., 2009). Σε αυτό το πλαίσιο έκτακτης πρόκλησης, βασικό στοιχείο των τραπεζικών ιδρυμάτων είναι να εξετάσουν προσεκτικά την εύρεση και εφαρμογή κατάλληλων στρατηγικών αξιολόγησης κινδύνου και μοντέλων αποτίμησης αξίας, ώστε να υποστηρίξουν υποκειμενικά τα χαρτοφυλάκια τους.

Συγκεκριμένα, η μείωση του καλού κινδύνου, η ελαχιστοποίηση της εχθρικής αποφασιστικότητας και του κινδύνου έχουν ξεκινήσει από όλες σχεδόν τις ελληνικές τράπεζες, μετά από ενθάρρυνση της Τράπεζας της Ελλάδος, η οποία τους έχει επισιτίσει την προσοχή σε αυτό το θέμα (Δούρος, 2007). Υπό το πρίσμα αυτό, το ελληνικό χρηματοδοτικό πλαίσιο είναι εκσυγχρονισμένο με όλους τους λογαριασμούς, ενσωματώνοντας σε αυτό τα συστατικά στοιχεία των ευρωπαϊκών τραπεζικών εργασιών.

Μια σταδιακά ευρεία διερεύνηση του Ελληνικού Τραπεζικού Συστήματος προήλθε από τους Chatzoglou και συνεργάτες (2010). Συγκεκριμένα, αξιοποιώντας τα οικονομικά μεγέθη και εξετάζοντας τις οικονομικές εξηγήσεις των πιο πρόσφατων οικονομικών περιόδων, οι επιστήμονες εξέτασαν την επίδραση διαφορετικών οικονομικών και πολιτικών παραγόντων στο όφελος και την κερδοφορία των ελληνικών τραπεζών. Οι συνέπειες της επισκόπησης έδειξαν ότι το ελληνικό τραπεζικό σύστημα έχει αλλάξει δραστικά κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο δεκαετιών εξαιτίας της συγχώνευσης, των μηχανικών προόδων, της γνήσιας απελευθέρωσης και της διοικητικής αλλαγής. Τέλος, οι συνέπειες της ανασκόπησης έδειξαν ότι όσο πιο σημαντική είναι η κεφαλαιακή επάρκεια της τράπεζας, τόσο πιο απλή είναι η ανάπτυξή της, η οποία, εν πάση περίπτωση, απαιτεί εσωτερική σύνδεση, συντονισμό, συμμετοχή και εσωτερικό έλεγχο.

Με το ΠΤΔΕ 2438/1998, η Τράπεζα της Ελλάδος καθόρισε τα γενικά πρότυπα και κριτήρια που πρέπει να πληρούνται όλα μαζί για τα πιστωτικά ιδρύματα ώστε να διαθέτουν επαρκή πλαίσια εσωτερικού ελέγχου και υποδεικνύουν τις υποχρεώσεις και τα καθήκοντα των πλαισίων εσωτερικού ελέγχου του πιστωτικού ιδρύματος. Τα πλαίσια εσωτερικού ελέγχου ενσωματώνουν όλα τα στοιχεία ελέγχου και τις τεχνικές που εγγυώνται την ισχυρή και ασφαλή δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Η Επιτροπή Ελέγχου της Πιστωτικής Επιτροπής θα έχει τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

«Να αξιολογεί την επάρκεια και αποτελεσματικότητα των συστημάτων εσωτερικού ελέγχου, να αξιολογεί το έργο της μονάδας Εσωτερικής Επιθεώρησης και να γνωμοδοτεί για την επιλογή των εξωτερικών ελεγκτών.»

Οι θεμελιώδεις δεσμεύσεις της Μονάδας Εσωτερικού Ελέγχου είναι:

Συνήθως ελέγχουν τα πλαίσια εσωτερικού ελέγχου, διενεργούν ελέγχους για να διασφαλίζουν τη χρήση συστημάτων και κατευθυντήριων γραμμών, αξιολογούν τον βαθμό στον οποίο πραγματοποιούνται οι τεχνικές ελέγχου και του τραπεζικού κινδύνου, η τήρηση λογιστικών βιβλίων και η καινοτομία των δεδομένων και διεξάγουν σαφείς εξετάσεις, , έχουν μια αδιαμφισβήτητη προοπτική για την ποιότητα του χαρτοφυλακίου εκ των προτέρων και, τέλος, την υποβάλλουν στη Διοίκηση και το Διοικητικό Συμβούλιο. μια ετήσια έκθεση που αναλύει το χαρτοφυλάκιο της Τράπεζας. Η έκθεση αυτή απαντά επίσης στην Τράπεζα της Ελλάδος (Νούλας, 2000).

Λαμβάνοντας υπόψη τα πάντα, ο τρόπος με τον οποίο τα πιστωτικά ιδρύματα ανταλλάσσουν και εμπορεύονται "μετρητά", τα οποία έχουν δελεαστεί και είναι σταθερά δελεαστικά για τη διοίκηση, σε συνδυασμό με τον τρόπο που υπάρχει σήμερα ένας τεράστιος αριθμός εκπροσώπων της Τράπεζας, απαιτούν επιτυχή και τρέχουσα πίστωση και εκτέλεση . εσωτερικός έλεγχος και εποπτεία σε όλα τα τμήματα και ασκήσεις των τραπεζών (Khanna, 2008).

3.2 Εσωτερικός Έλεγχος στις Τράπεζες

Οι Τράπεζες είναι πιστωτικά ιδρύματα που διαχειρίζονται χρήματα, αξίες ή άλλα υποκατάστατα του χρήματος, οικονομικά μέσα. Τη διαχείριση ασκούν άνθρωποι που όσο και αν έχουν επιλεγεί με αυστηρά κριτήρια, δεν παύουν να περικλείουν κινδύνους απάτης, κατάχρησης, υπεξαίρεσης κ.α. (Δήμου, 2000).

Ως εκ τούτου και για να εξουδετερώσουν τέτοιες δόλιες πράξεις σε σχέση με τους υπαλλήλους και επιπλέον να τους δώσουν τη δυνατότητα να διακρίνουν καταχρηστικώς τις καταστρεπτικές πράξεις με σκοπό ή όχι την αδυναμία της ένωσης, φροντίστηκαν να δημιουργήσουν ένα ταξινομημένο την αξιοπιστία κάθε ανταλλαγής για να αποτρέψουν να αναγνωρίσουν παραλείψεις και λάθη και να διαχειριστούν το ιδανικό μέσω της συμβουλής και της προτροπής της διοίκησης ανασκόπησης.

Οι περιορισμοί που πραγματοποιούνται μετά την εκτέλεση των δραστηριοτήτων αφορούν τη διαχείριση συγκεκριμένης περιόδου και σχεδιάζονται για τη διάκριση και την αποκατάσταση των σκόπιμων ή ακούσιων λαθών.

Τα στελέχη, τα οποία υποδιαιρούνται σε έλεγχο χρημάτων, έλεγχο αποθεμάτων και έλεγχο πόρων.

Ανασκόπηση ασφαλείας, η οποία εγγυάται τη συνοχή με τις οδηγίες και τις συνθήκες ασφαλείας.

Ο εσωτερικός έλεγχος των τραπεζών από τους οργανισμούς τους είναι μια διαχειριστική ικανότητα που αποσκοπεί στον έλεγχο και τον έλεγχο των ασκήσεων των υπαλλήλων και των υπαλλήλων τους για να διασφαλιστεί η συνάφεια με τα αιτήματα και οδηγίες των στελεχών. Η επανεξέταση θα αποδείξει την επάρκεια των ανταλλαγών που ολοκληρώθηκαν και την επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί και ανανεώνονται τακτικά, γενικά σε τριμηνιαία βάση. Η αναθεώρηση δεν περιορίζεται

στη συνέχεια στο επίπεδο διοίκησης και λογιστικής της επιχείρησης, παράλληλα με την επιχειρησιακή και έγκυρη περιοχή κάθε Τράπεζας.

Το κεντρικό γραφείο που είναι υπεύθυνο για τον γενικό εσωτερικό έλεγχο κάθε Τράπεζας είναι συνήθως μια Οργανική Διεύθυνση, ίση με τα επόμενα Παραγωγικά ή Υποστηρικτικά Τμήματα παρόμοιας Τράπεζας, η οποία υπάγεται στη Διοίκησή της και είναι γνωστή ως Τμήμα Ελέγχου ή Τμήμα Ελέγχου. Το κίνητρό του είναι να κάνει συνηθισμένες και αξιόλογες αναθεωρήσεις, χρήματα, λογιστική, διοικητικό συμβούλιο, αξιόπιστη ή επιχειρησιακή, όπως και η εξέταση ζητημάτων ασυνεπειών ή πειθαρχικών αδικημάτων των αρχών. Θα εκπαιδεύσει τη Διοίκηση και τη Διοίκηση της Τράπεζας σχετικά με τις ανακαλύψεις των ανακαλύψεων που υποχρεούται να τεκμηριώσει με απόδειξη και να δώσει κατεύθυνση και κατεύθυνση για να την βελτιώσει και να την αντιμετωπίσει με κάθε δυνατή ευκαιρία. Ενώ εργάζεται σκληρά, μέσω των κανόνων και των σημείων του, η εργασία του αυξάνει επιπλέον τα προληπτικά κίνητρα καθώς προειδοποιεί για πιθανούς κινδύνους προτείνοντας κατάλληλα και βιώσιμα μέτρα (Δήμου, 2000).

Για να δημιουργηθούν οι σωστές διαδικασίες πάνω στις οποίες θα στηριχθεί το τμήμα εσωτερικού ελέγχου, πρέπει το τραπεζικό ίδρυμα να αναπτύξει ένα σχεδιασμό ο οποίος να βασίζεται σε κάποιες ενότητες. Πρέπει, αρχικά, να καθοριστούν οι παράγοντες ελέγχου και να δημιουργηθεί μία κλίμακα βαθμολόγησης, ενιαία για όλο το δίκτυο. Ακόμη, πρέπει να δημιουργηθεί ένα σχέδιο ελέγχου, στο οποίο να καθορίζονται όλοι οι πιθανοί κίνδυνοι που μπορεί να αντιμετωπίζει το κάθε τμήμα και να εξασφαλίζεται η συνεχής πληροφόρηση των ελεγκτών όσον αφορά τους δείκτες κινδύνων. Τέλος, πρέπει να καθοριστούν οι τρόποι επικοινωνίας των ομάδων και ο τρόπος με τον οποίο θα παρουσιάζουν τις αναφορές που θα προκύπτουν.

Με τον τρόπο αυτό που τυποποιείται η όλη διαδικασία ελέγχου, γίνεται δυνατή η ολοκλήρωση του εσωτερικού ελέγχου, δίνοντας σωστά, επαρκή και ποιοτικά αποτελέσματα, με τη χρήση σχετικά χαμηλών πόρων λόγω της ανάπτυξης οικονομικών κλίμακας και περιορισμού των περιττών και πιθανώς δαπανηρών ελέγχων. Στη συνέχεια, και αφού έχει ολοκληρωθεί ο σχετικός έλεγχος, οι ελεγκτές πρέπει να συντάξουν μία πλήρη αναφορά με όλα τα στοιχεία που προέκυψαν από τον έλεγχο του καταστήματος ή της εκάστοτε κεντρικής υπηρεσίας, βαθμολογώντας το

κάθε στοιχείο ελέγχου ανάλογα με το βαθμό κινδύνου, αν δηλαδή ο κίνδυνος είναι χαμηλός, μέτριος ή υψηλός ή με μία κλίμακα βαθμολογίας από το ένα έως το πέντε, με βαθμολογία ένα για το χαρακτηρισμό του χαμηλού κινδύνου και βαθμολογία πέντε τον υψηλό κίνδυνο. Επιπλέον, σχόλια προστίθενται σε κάθε σημείο ελέγχου που κρίνεται απαραίτητη η επεξήγηση. Αφού ολοκληρωθεί η σύνταξη της αναφοράς, αυτή μαζί με τη συνολική βαθμολόγηση, είναι διαθέσιμη στους ελεγχόμενους αλλά και στη Διοίκηση και τη διεύθυνση εσωτερικού ελέγχου.

Για τη σωστή δημιουργία των διαδικασιών αυτών απαιτείται στελέχωση του τμήματος Ε.Ε. της Τράπεζας με δυναμικό κατάλληλα εκπαιδευμένο και με όσο το δυνατό μεγαλύτερη εμπειρία του συνόλου της επιχειρηματικής δράσης του τραπεζικού ιδρύματος. Στελέχη από το δίκτυο (τραπεζικά καταστήματα), από τα τμήματα χορηγήσεων, τα τμήματα πληροφοριακών συστημάτων, και εν γένει τμήματα και μονάδες παραγωγικών εργασιών των τραπεζών μπορούν να επανδρώσουν με τον καλύτερο τρόπο τα τμήματα Ε.Ε. που στηρίζονται στην προοδευτική προσέγγιση.

Οι δραστηριότητες ελέγχου πρέπει να είναι ένα αναπόσπαστο τμήμα των καθημερινών δραστηριοτήτων μιας Τράπεζας. Ένα αποτελεσματικό σύστημα εσωτερικού ελέγχου απαιτεί την ύπαρξη μιας κατάλληλης δομής ελέγχου, με τις δραστηριότητες ελέγχου να είναι καθορισμένες σε κάθε επίπεδο του ιδρύματος. Οι δραστηριότητες ελέγχου πρέπει να περιλαμβάνουν τις εκθέσεις της ανώτατης διοίκησης, τους ελέγχους των διαφόρων δραστηριοτήτων για όλα τα τμήματα, υλικούς ελέγχους, ελέγχους που αφορούν στη συμμόρφωση με τα όρια έκθεσης σε κινδύνους και τη συνεχή παρακολούθηση όπου δεν υπάρχει συμμόρφωση, το σύστημα των εγκρίσεων και των εξουσιοδοτήσεων και το σύστημα της επαλήθευσης και εξακρίβωσης στοιχείων. Όλα τα παραπάνω αποτελούν τις βάσεις για τη διενέργεια εσωτερικού ελέγχου από τους επιθεωρητές.

Όσον αφορά στους απολογισμούς και τις εκθέσεις της ανώτατης Διοίκησης, το Διοικητικό Συμβούλιο και τα ανώτατα διοικητικά στελέχη συχνά ζητούν παρουσιάσεις και εκθέσεις απόδοσης, ώστε να μπορέσουν να εκτιμήσουν την πρόοδο της Τράπεζας ως προς τους στόχους της. Παραδείγματος χάριν, η ανώτατη Διοίκηση συχνά χρησιμοποιεί εκθέσεις που παρουσιάζουν τα πραγματικά οικονομικά αποτελέσματα σε σύγκριση με τον προϋπολογισμό. Τα συμπεράσματα που η

Διοίκηση εξάγει διαβάζοντας και αναλύοντας τις εκθέσεις αυτές ακολουθούνται και συζητούνται με τα χαμηλότερα επίπεδα διοίκησης. Από τη διαδικασία αυτή μπορεί να προκύψουν προβλήματα όπως αδυναμίες ελέγχου, λάθη στην υποβολή οικονομικής έκθεσης ή οι ψευδείς δραστηριότητες.

Όσον αφορά στους ελέγχους των διαφόρων δραστηριοτήτων, το τμήμα της Διοίκησης στο οποίο αναφέρεται το κάθε τμήμα της Τράπεζας, παραδείγματος χάριν αλλού αναφέρεται ένα κατάστημα λιανικής, αλλού το τμήμα credit δανείων και ούτο καθεξής, λαμβάνει και επιθεωρεί τυποποιημένες εκθέσεις απόδοσης σε καθημερινή, εβδομαδιαία ή μηνιαία βάση. Οι εκθέσεις αυτές των λειτουργικών δραστηριοτήτων λαμβάνουν χώρα συχνότερα από τις εκθέσεις της ανώτατης Διοίκησης που αναφέραμε προηγουμένως και είναι συνήθως πιο λεπτομερείς. Για παράδειγμα, ένας διευθυντής επιχειρηματικών δανείων πρέπει να ελέγχει τις αναφορές σχετικά με το ξέπλυμα χρήματος σε καθημερινή βάση, τη νομιμότητα των σταλθέντων εμβασμάτων επίσης καθημερινώς, ή τις αποδόσεις ενός χαρτοφυλακίου σε εβδομαδιαία βάση. Αντίστοιχα, ο περιφερειακός διευθυντής του ή αυτός στον οποίον αναφέρεται για τις συγκεκριμένες δραστηριότητες μπορεί να ελέγχει τις εκθέσεις αυτές σε μηνιαία βάση και σε μια πιο συνοπτική μορφή που να περιλαμβάνει και τις εκθέσεις από όλα τμήματα επιχειρηματικών δανείων της Τράπεζας. Όπως και με τις εκθέσεις των ανώτερων διοικητικών επιπέδων, η διαπίστωση της εγκυρότητας των ελέγχων που αποστέλλονται, οι παρατηρήσεις που διατυπώνονται πάνω σε αυτούς τους ελέγχους και οι ερωτήσεις που παράγονται ως αποτέλεσμα του ελέγχου των εκθέσεων και των απαντήσεων στις ερωτήσεις, αποτελούν μία δραστηριότητα ελέγχου.

Οι υλικοί έλεγχοι εστιάζουν στον περιορισμό της πρόσβασης στα υλικά στοιχεία αξίας, συμπεριλαμβανομένων και των μετρητών και των χρεογράφων. Οι δραστηριότητες ελέγχου περιλαμβάνουν τον έλεγχο της τήρησης των περιορισμών σε χρηματικά διαθέσιμα στο ταμείο-α του καταστήματος, τον έλεγχο του χρηματοκιβωτίου και των όσων διατηρούνται μέσα σε αυτό, την ύπαρξη των σωμάτων των επιταγών και συναλλαγματικών εφόσον αυτά τα αξιόγραφα παραμένουν στο κατάστημα.

Ένα σημαντικό κομμάτι ελέγχου εστιάζεται στη συμμόρφωση με τα όρια έκθεσης σε κινδύνους. Η καθιέρωση των συνετών ορίων έκθεσης στο κάθε είδος κινδύνου είναι μια σημαντική πτυχή της διαχείρισης κινδύνων. Παραδείγματος χάριν,

η συμμόρφωση με τα όρια δανεισμού που ισχύουν για τον κάθε πελάτη μειώνει την έκθεση της τράπεζας σε πιστωτικούς κινδύνους, ή η τήρηση της υπάρχουσας πολιτικής για τις *valeur* κατάθεσης των επιταγών άλλων τραπεζών μειώνει τον κίνδυνο να βρεθεί η τράπεζα εκτεθειμένη, δηλαδή, να έχει εισπράξει ο πελάτης τα χρήματα χωρίς να υπάρχει αντίκρισμα στο λογαριασμό του εκδότη της επιταγής στην άλλη Τράπεζα. Συνεπώς, μια σημαντική πτυχή των εσωτερικών ελέγχων είναι η διαδικασία συμμόρφωσης με τα όρια που καθορίζονται για την κάθε δραστηριότητα γενικά για όλους τους πελάτες και ειδικά σε κάποιες περιπτώσεις (ειδικών τιμολογήσεων) και η συνεχής παρακολούθηση σε περιπτώσεις παρατυπιών.

Ακόμη, ο εσωτερικός έλεγχος εστιάζει στην τήρηση του συστήματος εγκρίσεων και εξουσιοδοτήσεων όπου απαιτείται η ύπαρξή τους. Με το σύστημα αυτό διασφαλίζεται η συμμόρφωση με τις διαδικασίες και πολιτικές της τράπεζας αλλά και η εν γνώση των κατάλληλων ατόμων, συνήθως ανωτέρων επιπέδων, εκτέλεση της συγκεκριμένης συναλλαγής ή ενέργειας που για κάποιους λόγους απαιτεί ειδική έγκριση ή εξουσιοδότηση αφού παραβαίνει μία συνήθη πολιτική της τράπεζας.

Τέλος, η επαλήθευση και εξακρίβωση στοιχείων αποτελούν σημαντικό παράγοντα ελέγχου. Η εξακρίβωση, παραδείγματος χάριν, της ορθότητας των στοιχείων των πελατών (έλεγχος ταυτότητας, διαβατηρίου, δείγματος υπογραφής) καθώς και η σύγκριση των ταμειακών ροών που φαίνονται στο σύστημα με τις καταστάσεις των λογαριασμών και τα ταμειακά παραστατικά που παράγονται, μπορούν να εντοπίσουν δραστηριότητες που χρειάζονται επιδιόρθωση διότι στη συγκεκριμένη περίπτωση έγιναν λάθος αλλά και δραστηριότητες που επί μονίμου βάσεως εκτελούνταν με λάθος τρόπο, λόγω άγνοιας ή εξαιτίας οποιουδήποτε άλλου λόγου, και έπειτα από παρατήρηση του επιθεωρητή να αρχίσουν να εκτελούνται με σωστό τρόπο. Σε περιπτώσεις που τα αποτελέσματα αυτών των ελέγχων αποτελούν σοβαρές παρατυπίες τότε αυτά πρέπει να αναφερθούν στα κατάλληλα επίπεδα διοίκησης.

Παράλληλα με τις δραστηριότητες του ελέγχου, σημαντικός είναι και ο κατάλληλος διαχωρισμός των καθηκόντων καθώς και η διαβεβαίωση ότι δεν υπάρχουν συγκρουόμενες ευθύνες στις διάφορες θέσεις εργασίας. Τομείς που πιθανών να προκύπτουν συγκρουόμενες ευθύνες πρέπει να προσδιοριστούν και να

ελαχιστοποιηθούν, ώστε ο κάθε εργαζόμενος να μπορεί να εκτελεί τα καθήκοντά του με τη δέουσα υπευθυνότητα. Με αυτό τον τρόπο ελαχιστοποιούνται οι πιθανότητες παραποίησης στοιχείων και δολοπλοκιών που μπορεί να καταλήξουν σε προσωπικό όφελος ενός υπαλλήλου εις βάρος κάποιου άλλου. Συνεπώς, τα καθήκοντα πρέπει να είναι πλήρως διαχωρισμένα, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό για την κάθε θέση μέσα στα καταστήματα και στις διάφορες υπηρεσίες (backoffice).

Βασικό στοιχείο είναι η δημιουργία ενός ελεγχόμενου περιβάλλοντος. Ένα ελεγχόμενο περιβάλλον εξασφαλίζει την πειθαρχία και τη δομή των τραπεζικών δραστηριοτήτων, ενώ παράλληλα αντανακλά τη σημασία που δίνει η Διοίκηση στα συστήματα εσωτερικού ελέγχου. Σε ένα τέτοιο περιβάλλον δίνεται η δυνατότητα στους τραπεζικούς υπαλλήλους και στους εσωτερικούς ελεγκτές να κάνουν τη δουλειά τους με τρόπο αντικειμενικό και αμερόληπτο, αναγνωρίζοντας ότι οι αξιολογήσεις πρέπει να είναι δίκαιες και ακριβείς ώστε να μπορούν να έχουν αξία στα χέρια της Διοίκησης. Παράλληλα, ένα τέτοιο πραγματικά ανεξάρτητο περιβάλλον υπάρχει όταν το εργασιακό κλίμα ενθαρρύνει τον κάθε ένα να μιλάει ελεύθερα και να λέει την άποψή του χωρίς φόβο ότι θα επικριθεί. Για αυτό, όπως αναφέραμε και πριν, οι ελεγκτές πρέπει να έχουν απευθείας πρόσβαση στην Επιτροπή Ελέγχου του Διοικητικού Συμβουλίου και κατά επέκταση πρέπει το Διοικητικό Συμβούλιο να ασχολείται με τα θέματα που θέτει ο έλεγχος, να επιθεωρεί την απόδοσή του και στην τελική να εγκρίνει τον προϋπολογισμό του τμήματος.

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι με τους οποίους οι εσωτερικοί ελεγκτές επιλέγουν να διεξάγουν τον έλεγχό τους. Η μέθοδος, ωστόσο, που χρησιμοποιείται περισσότερο είναι αυτή του συστημικού ελέγχου. Στη μέθοδο αυτή ακολουθούνται με τη σειρά κάποια βήματα. Σε πρώτη φάση γίνεται αξιολόγηση του συστήματος εσωτερικού ελέγχου. Παραπάνω αναλύσαμε τους παράγοντες που κάνουν επιτυχημένο ένα σύστημα εσωτερικού ελέγχου και την ύπαρξη αυτών των παραγόντων ελέγχουν οι εσωτερικοί επιθεωρητές όταν ξεκινούν τον έλεγχο ενός καταστήματος ή μίας κεντρικής υπηρεσίας. Σε δεύτερη φάση, δημιουργείται ένα πρόγραμμα ελέγχου το οποίο αποφασίζεται να ακολουθηθεί και το οποίο βασίζεται στην αρχική αξιολόγηση του συστήματος εσωτερικού ελέγχου. Το πρόγραμμα ελέγχου είναι αυτό που καθοδηγεί τους ελεγκτές στο να συγκεντρώσουν αποδεικτικό υλικό και να εκφέρουν άποψη για το πόσο αποτελεσματικές και αποδοτικές είναι οι ελεγχόμενες διαδικασίες. Στην πορεία, και με βάση το πρόγραμμα ελέγχου που αποφασίστηκε, διενεργείται ο

έλεγχος των εργασιών που αφορούν στο κατάστημα ή στην υπηρεσία. Αφού ολοκληρωθούν τα παραπάνω, οι ελεγκτές, οι οποίοι στην πλειονότητα των περιπτώσεων του εσωτερικού ελέγχου είναι δύο, αξιολογούν τα όσα προέκυψαν από την έρευνα και σε κάποιες περιπτώσεις συζητούν για τα ευρήματα με τα αρμόδια στελέχη του καταστήματος/υπηρεσίας. Έπειτα, συντάσσουν μία αναφορά η οποία κοινοποιείται στη διεύθυνση ελέγχου και στο κατάστημα/υπηρεσία, στην οποία αναφέρονται όλα τα ευρήματα και πιθανόν να συστήνονται κάποια σημεία που μπορούν να διορθωθούν ή κάποια έγγραφα ή αρχεία που δεν βρέθηκαν και δίνεται διορία κάποιου διαστήματος μήπως και εξευρεθούν. Στην τελική οριστικοποιείται το πόρισμα.

Αυτή είναι η γενική διαδικασία που πρέπει να εφαρμόζεται, με μικρές παραλλαγές ίσως από τράπεζα σε τράπεζα, από τη στιγμή που οι ελεγκτές θα εμφανιστούν σε κάποιο τμήμα του οργανισμού για να πραγματοποιήσουν κάποιον έλεγχο. Ωστόσο, στο σημείο αυτό είναι συνετό να αναλύσουμε συνοπτικά και την προετοιμασία των ελεγκτών πριν παρουσιαστούν για έλεγχο. Η προετοιμασία αυτή ονομάζεται προκαταρκτική έρευνα και κατά τη διάρκειά της οι ελεγκτές εξετάζουν αρχικά αν έχει διενεργηθεί στο παρελθόν έλεγχος στο συγκεκριμένο κατάστημα/υπηρεσία και αν ναι ποια ήταν τα ευρήματά του. Επιπλέον, συντάσσεται ένα γενικό πλάνο των βημάτων που θα ακολουθηθούν, των ημερών που οι ελεγκτές κρίνουν ότι πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους για τη διενέργεια του ελέγχου, για να μην ξεχαστεί ο έλεγχος κάποιας συγκεκριμένης δραστηριότητας και για να μην βγουν εκτός χρονικού ορίζοντα. Πέρα από τα παραπάνω ο ελεγκτής πρέπει να βεβαιωθεί ότι κατέχει πλήρη γνώση όλων των διαδικασιών που πρόκειται να ελέγξει, για αυτό και ενημερώνεται σχετικά με αλλαγές που πιθανόν να έχουν προκύψει το τελευταίο διάστημα σχετικά με νέα προϊόντα, συστήματα ή διαδικασίες αλλά και σχετικά με αλλαγές στο κατάστημα όσον αφορά τις θέσεις εργασίας και τυχόν αλλαγές στο οργανόγραμμα. Αφού γίνει όλος ο παραπάνω έλεγχος, παρουσιάζονται τα στοιχεία της προκαταρκτικής έρευνας στους προϊσταμένους του τμήματος ελέγχου και εγκρίνεται ο χρόνος που θα διαρκέσει η ελεγκτική διαδικασία, τα σημεία που θα ελεγχθούν και τα βήματα που θα ακολουθηθούν.

Ένα σύστημα αποτελεσματικών εσωτερικών ελέγχων αποτελεί ένα σημαντικό κομμάτι της Διοίκησης των τραπεζών και τα θεμέλια για την ασφαλή λειτουργία των τραπεζικών ιδρυμάτων. Επιπλέον, εκτιμάται ως απαραίτητο εργαλείο για τη

διασφάλιση της τήρησης των διαδικασιών και το σημαντικότερο ίσως, για την προώθηση της σταθερότητας στο όλο σύστημα.

Το όλο και αυξανόμενο ενδιαφέρον που παρουσιάζεται στον εσωτερικό έλεγχο είναι η συνέπεια μιας ανάλυσης, η οποία βασίστηκε στις αιτίες που οδηγούν σε σημαντικές απώλειες για πολλές τράπεζες. Η Επιτροπή της Βασιλείας (BasleCommitteeonBankingSupervision) έκανε μία μελέτη σε πρόσφατα τραπεζικά προβλήματα προκειμένου να προσδιοριστούν οι σημαντικότερες πηγές ανεπαρκειών εσωτερικού ελέγχου. Η ανάλυσή αυτή κατέληξε ότι ένα ανεπαρκές σύστημα εσωτερικού ελέγχου ήταν η σημαντικότερη αιτία των απωλειών κερδών. Η μελέτη, λοιπόν, δείχνει την ανάγκη ενδυνάμωσης της Διοίκησης με άτομα που διαθέτουν εμπειρία και προσόντα, την πρόσληψη κατάλληλων εσωτερικών και εξωτερικών ελεγκτών και, επιπλέον, ότι τα διευθυντικά στελέχη των τραπεζών πρέπει να δίνουν περισσότερη προσοχή στην ενίσχυση των συστημάτων εσωτερικών ελέγχου και την συνεχή αξιολόγηση της αποτελεσματικότητάς τους. Οι κατηγορίες των δυσλειτουργιών των διαδικασιών ελέγχου που υπήρξαν σε κάποιες χαρακτηριστικές περιπτώσεις τραπεζών, διαχωρίστηκαν και ομαδοποιήθηκαν από την Επιτροπή της Βασιλείας σε πέντε υποκατηγορίες.

Η έλλειψη επαρκούς διοικητικής εποπτείας και υπευθυνότητας, και η αποτυχία ανάπτυξης μιας κουλτούρας εσωτερικού ελέγχου μέσα στην Τράπεζα, μπορεί να οδηγήσουν και έχουν οδηγήσει τράπεζες σε σημαντικές απώλειες κερδών και περιπτώσεις παρατυπιών. Περιπτώσεις σημαντικών απωλειών είναι χαρακτηριστικές διοικητικής απροσεξίας και χαλαρότητας της κουλτούρας ελέγχου του τραπεζικού ιδρύματος, ανεπαρκούς καθοδήγησης και παράλειψης από το Διοικητικό Συμβούλιο και τη Διοίκηση, και έλλειψης σαφούς διοικητικής υπευθυνότητας μέσω της ανάθεσης ρόλων και ευθυνών. Αυτές οι περιπτώσεις απεικονίζουν επίσης μια έλλειψη κατάλληλων κινήτρων ώστε να διατηρηθεί ένα ισχυρό στυλ διοίκησης και επίβλεψης σε όλα τα επίπεδα του οργανισμού.

3.3 Τραπεζική Απάτη

Ο έλεγχος ή ελεγκτική της απάτης είναι νέο και υπό ανάπτυξη γνωστικό και επαγγελματικό πεδίο της ελεγκτικής. Η ανάγκη που οδήγησε στην ανάπτυξή του προήλθε από τη μεγάλη αύξηση του οικονομικού εγκλήματος, της απάτης, των καταχρήσεων και υπεξαίρέσεων στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.

Ο Ν2438/1998 καθόρισε τις γενικές αρχές και τα κριτήρια που πρέπει να πληρούνται από κοινού ώστε τα πιστωτικά ιδρύματα να διαθέτουν επαρκή εσωτερικά συστήματα ελέγχου. Συγκεκριμένα, προκειμένου να υλοποιηθεί ο βιώσιμος εσωτερικός έλεγχος στις τράπεζες, τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου, η συμβουλευτική ομάδα ελέγχου και η μονάδα εσωτερικής αξιολόγησης πρέπει να διαθέτουν ικανότητα. Συγκεκριμένα, τα εσωτερικά συστήματα ελέγχου ενσωματώνουν όλα τα μέσα ελέγχου και τις στρατηγικές που εγγυώνται την επιτυχή και ασφαλή δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων. Ταυτόχρονα, το διοικητικό συμβούλιο ελεγκτών πιστωτικών ιδρυμάτων θα πρέπει να αξιολογεί την επάρκεια και την επάρκεια των εσωτερικών συστημάτων ελέγχου, να αξιολογεί τις εκτιμήσεις της μονάδας εσωτερικού ελέγχου και να συμπεραίνει σχετικά με την επιλογή των εξωτερικών ελεγκτών. Τέλος, η Μονάδα Εσωτερικού Ελέγχου θα πρέπει να ελέγχει τακτικά τα εσωτερικά συστήματα ελέγχου, να διενεργεί ελέγχους για την εφαρμογή της μεθοδολογίας και των κατευθυντήριων γραμμών, να αξιολογεί το επίπεδο χρήσης των τεχνικών, να εξετάζει απευθείας τις ρητές εξετάσεις σχετικά με τη φύση του χαρτοφυλακίου εκ των προτέρων η διαχείριση της ετήσιας έκθεσης για την αξιολόγηση του χαρτοφυλακίου της Τράπεζας (Νούλας, 2000).

Σε συνδυασμό με το ΠΤΔ 2438/1998, έχουν εκδοθεί πολυάριθμες κατευθυντήριες γραμμές για τους ελεγκτές, για παράδειγμα την Επιτροπή Ευρωπαϊκών Αρχών Τραπεζικής Εποπτείας (CEBS), την Επιτροπή Κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Ασφάλεια (CESR), το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB). Ορισμένοι είναι ένα σύστημα για τη δραστηριότητα και τον έλεγχο και μερικές είναι σαφείς στρατηγικές που πρέπει να εκτελούνται κατά τη διάρκεια του ελέγχου. Επιπλέον, διαβιβάζονται καθημερινά σε τραπεζικές αρχές διάφορα δελτία, με σαφείς κατευθύνσεις, λόγω των προσδοκιών, των αναγνωρισμένων λαθών και των προτεινόμενων ρυθμίσεων και κατευθυντήριων γραμμών και της σχετικής πειθαρχικής κίνησης που έγινε λόγω πειθαρχικών διαδικασιών. . Όταν λέγεται ότι τελείωσε, μπορεί να ειπωθεί πολύ καλά ότι οι εσωτερικοί έλεγχοι που ολοκληρώνονται καθημερινά προσπαθούν να περιορίσουν το ποσοστό της τραπεζικής απάτης και να ενισχύσουν την ασφάλεια του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Η εξέταση, η αντιδραστική ενέργεια και η διάδοση της απάτης περιλαμβάνουν ένα ευρύ φάσμα πληροφοριών που προβάλλει την ανθρώπινη συνιστώσα, την αυθεντική συμπεριφορά, τη φύση και τους τύπους απάτης, τις προθέσεις και το λόγο.

Ο έλεγχος της απάτης δεν μπορεί να περιοριστεί σε μια δευτερεύουσα δημοσίευση δραστηριοτήτων και μεθόδων ελέγχου. Έτσι, οι ελεγκτές πρέπει να είναι σταθεροί και σταθεροί και εξοπλισμένοι με συγκεκριμένες πληροφορίες και πείρα για να κατανοήσουν την ιδέα και τους τύπους απάτης, τους πιθανούς ενόχους και εμπνεύσεις, τις συνθήκες που είναι χρήσιμες για το μόνους της, τους προάγγελους της πιθανής παρουσίας. , απόδειξη ότι τα αρχεία και αποδεικνύει την απάτη ακριβώς όπως τα έγγραφα, τα κοινωνικά, τα χρήματα που σχετίζονται με τη λογιστική και τη λογιστική τμήματα της απάτης.

Από μια νόμιμη προοπτική, η απάτη χαρακτηρίζεται ως αδίκημα της παραπλάνησης κάποιον με δόλιες μεθόδους για το άμεσο ή παρεκκλίνων πλεονέκτημα του ενόχου. η Ένωση των Εξεταστών Απάτης (ACFE) των ΗΠΑ χαρακτήρισε ικανή απάτη και κακομεταχείριση ως αξιοποίηση των κλήσεων κάποιου ώστε να προχωρήσει, να κακοποιήσει σκόπιμα ή να χρησιμοποιήσει κατάχρηση τα περιουσιακά στοιχεία ή τους πόρους του αφεντικού τους. Αυτή η απάτη και η κακή χρήση χαρακτηρίζεται από την καθολική γραφή σε δύο ταξινομήσεις:

1. Απάτη κατά του οργανισμού.
2. δόλιες πράξεις και απάτες για την υποστήριξη της οργάνωσης.

Όπως υποδεικνύεται από τα Διεθνή Ελεγκτικά Πρότυπα (στο Καζαντζής, 2006), η υποχρέωση πρόβλεψης και εξακρίβωσης της απάτης βαρύνει τη Διοίκηση του ελεγχόμενου οργανισμού. Μέσω των συστημάτων ιεραρχικής και επιχειρησιακής συμπεριφοράς που πρέπει να δημιουργήσει μια επιχείρηση και της δραστηριότητας μιας διορθωμένης διοίκησης εσωτερικού ελέγχου, θα πρέπει να έχει την επιλογή να αποδυναμώνει τις δόλιες δραστηριότητες, να την αποτρέπει και να το αναγνωρίζει με βολικό τρόπο. Δυστυχώς, ακόμη και με τη χρήση τέτοιων συμπεριφορών και συστημάτων ελέγχου, η απάτη δεν μπορεί να αποκλειστεί καθώς τα συστήματα αυτά βοηθούν εξαιρετικά την επιχείρηση, ωστόσο δεν αποφεύγουν την αξιοπιστία της απάτης από την εσωτερική κατάσταση (Καζαντζής, 2006).

Για να έχει τη δυνατότητα να εντοπίσει την απάτη, ο εσωτερικός ελεγκτής θα πρέπει να γνωρίζει τα είδη και τις περιφέρειες δόλιας συμπεριφοράς και επιπλέον να αναζητά την έμπνευση μέσα στη γενική κατάσταση του υπαλλήλου για να κατανοήσει τους λόγους για δόλια συμπεριφορά. Είναι σημαντικό για μια επιχείρηση να γνωρίζει το λόγο και τον λόγο της απάτης, ώστε να κατανοήσει γιατί οι

εργαζόμενοι επιτέλεσαν επιτέλους τη συμπεριφορά και τη δράση που θέτουν σε κίνδυνο το μέλλον τους από διάφορες οπτικές γωνίες, τόσο όσον αφορά την κακοτυχία και τα εγκληματικά αποτελέσματα, όσο και τις κοινωνικές ανισότητες.

Ένας ισχυρός ελεγκτής απάτης θα έπρεπε επίσης να έχει τη δυνατότητα να διαδραματίσει ικανοποιητικά το συνοδευτικό: να προβεί σε εκτίμηση των ατομικών αναλογιών του εσωτερικού συστήματος ελέγχου, να εξετάσει τις ιδιότητες και τις ελλείψεις των ελέγχων, να σχεδιάσει καταστάσεις πιθανών απάτης που βασίζονται σε απάτη. ελλείψεις στον εσωτερικό έλεγχο, αναγνωρίζοντας αντισταθμίσεις ρεκόρ με γνήσιες αποκλίσεις από τις τυπικές, διακριτικές σκανδαλώδεις και εξωφρενικές ανταλλαγές, αναγνωρίζοντας απλά και ανθρώπινα λάθη και παραλείψεις από δόλιες ανταλλαγές. να κατανοήσουν την εξέλιξη των εισπράξεων που αναφέρουν τις ανταλλαγές, να συγκεντρώσουν και να διατηρήσουν την απόδειξη του ελέγχου με την οποία επιβεβαιώνουν τις δυσχέρειες των πόρων και τις δόλιες ανταλλαγές.

Ο έλεγχος της απάτης εξετάζει τις ανταλλαγές και τις προβολές ανταλλαγής και προβολής τόσο στο παρόν όσο και στο παρελθόν (Καζαντζής, 2006). Οι πρακτικές και οι δραστηριότητες παράλειψης συμβαίνουν συχνά όταν πληρούνται οι συνημμένες προϋποθέσεις:

Το εσωτερικό σύστημα ελέγχου είναι ανύπαρκτο ή ανίκανο, τα ανθρώπινα δικαιώματα προμηθεύονται χωρίς να τονίζουν τον χαρακτήρα του ατόμου, οι εργαζόμενοι είναι ιδιαίτερα περιορισμένοι για να επιτύχουν τους δημοσιονομικούς στόχους της μονάδας, ο τρόπος με τον οποίο χρησιμοποιείται ο οργανισμός είναι εκφυλισμένος ή ανίκανος. Επιπλέον, ατομικά ζητήματα με εταίρους νομισματικής φύσης, εθισμού στα αλκοολούχα ποτά ή το στοίχημα, τέλος, η επιχείρηση βρίσκεται σε κατάσταση υποχώρησης και οικονομικής έκτακτης ανάγκης.

Συνολικά, μπορούμε να πούμε ότι οι σκοποί για απάτη βρίσκονται τόσο στο εργασιακό περιβάλλον όσο και στην οικογενειακή κατάσταση του ενόχου και συνδέονται τακτικά με τη διάθεση και την ατομική φύση. Ο τρόπος με τον οποίο ένα άτομο βλέπει την απάτη και αν το δικαιολογεί όπως υποδεικνύεται από τα δικά του ηθικά αντανακλά σε μεγάλο βαθμό την ικανότητα του ατόμου να υποβάλει απάτη ή όχι.

Όσον αφορά τα ιδρύματα που σχετίζονται με τα χρήματα, οι πιο ευρέως αναγνωρισμένοι τύποι απάτης είναι:

Λάθος λογιστική, παράνομες αποσύρσεις, διάρρηξη μετρητών και πόρων, παράνομη ανταλλαγή περιουσιακών στοιχείων μεταξύ λογαριασμών πελατών, ανώμαλες εξελίξεις σε ακινητοποιημένους λογαριασμούς, μη εγκεκριμένη χρησιμοποίηση δανείων στεγαστικού δανείου, εγκαταλείψεις και προκαταβολές.

Όπως και όλες οι ενώσεις, οι τράπεζες κινδυνεύουν από απάτη, δηλαδή τον κίνδυνο να υποστούν απάτη εναντίον τους και με αυτό τον τρόπο να φέρουν τα αποτελέσματα της απάτης (Ρεπούσης, 2010). Πολλές φορές οι δυσμενείς συνέπειες για την φήμη της η εικόνα της αγοράς είναι πιο σημαντική και αγωνιώδης από την ίδια τη συγκεκριμένη απάτη. Ειδικά στις τράπεζες, το συντριπτικό στοιχείο για τον πελάτη να επιλέξει μια τράπεζα είναι η εικόνα που έχει στην αγορά και η βεβαιότητα που προκαλεί στον πελάτη. Έτσι, όταν μια τράπεζα καταβάλλεται για χάσιμο χρόνου στην απάτη, η εικόνα της επηρεάζεται σοβαρά από το γεγονός ότι προκαλεί φόβο και αβεβαιότητα στους πελάτες σχετικά με την ασφάλεια των ανταλλαγών και κατ'αυτόν τον τρόπο τα επενδυτικά τους κεφάλαια. Σε μια εξειδικευμένη οργάνωση, η ανακοίνωση της κατάχρησης και των διπλών συναλλαγών κλονίζει την εμπιστοσύνη και βλάπτει τη σχέση τραπεζικών πελατών (OLAF, 2009). Το κίνητρο πίσω από το γιατί οι τράπεζες κατηγορούν και απαγγέλλουν γρήγορα χρηματικές απάτες δεν είναι τόσο οικονομικό όσο κοινωνικό. Είναι μια προσπάθεια να προστατέψουμε την Τράπεζα και να βελτιώσουμε την εικόνα της αγοράς της ενάντια σε οποιαδήποτε φήμη που θα μπορούσε να βλάψει την εικόνα και τη διάκριση που έχουν διαμορφώσει οι πελάτες για αυτήν (Ibrahim&Shihata, 2000).

4 ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΚΉ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Στο σημείο αυτό κρίνεται σκόπιμο να παρουσιασθούν περιληπτικά κάποιες έρευνες που σχετίζονται με τον εσωτερικό έλεγχο, την εφαρμογή του στον Τραπεζικό χώρο αλλά και τη συμβολή του στην καταπολέμηση της απάτης και μπορούν να συνεισφέρουν στην εξαγωγή κάποιων συμπερασμάτων.

Έχουν γίνει πολυάριθμες μελέτες σχετικά με τη σύσταση επιτροπών εσωτερικού ελέγχου, τον εσωτερικό έλεγχο, την ποιότητα των υπηρεσιών και τις αδυναμίες που μπορεί να συμβούν. Επιπλέον, έχουν ολοκληρωθεί μελέτες σχετικά με την επάρκεια του SOX στις ΗΠΑ από το 2002 και την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχουν οι ελεγκτές στο πλαίσιο αυτού του νέου συστήματος. Θα δώσουμε μεγαλύτερη έμφαση στις μελέτες που ολοκληρώθηκαν στην περίοδο μετά το SOX, καθώς είναι αργότερα και προοδευτικά δεκτικοί στην παρούσα κατάσταση του εσωτερικού ελέγχου στις αμερικανικές οργανώσεις και στον υπόλοιπο κόσμο των επιχειρήσεων.

Μια μελέτη COSO, η οποία διανεμήθηκε το 1999, περιείχε βήματα οικονομικής απάτης σε ανοικτές αμερικανικές εταιρείες από το 1987 έως το 1997. Η εξέταση χρησιμοποίησε πληροφορίες από 204 οργανισμούς, οι οποίοι, ύστερα από έλεγχο από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς - αξιόπιστες οικονομικές ανωμαλίες. Όπως καταδεικνύει η COSO, οι περισσότεροι οργανισμοί που υπέβαλαν κάποιο είδος απάτης ήταν ελάχιστοι (κανονικοί πόροι 16 εκατομμυρίων δολαρίων), η απάτη περιλάμβανε ανώτερους υπαλλήλους και το συμβούλιο ή το συμβούλιο ελέγχου δεν λειτουργούσε σωστά. Περίπου το 60% των διαχειριστών ήταν επενδυτές με τόπο έντασης ή αναφέρθηκαν ως «σκοτεινά στελέχη», δηλαδή δεν προέρχονταν από το εσωτερικό της οργάνωσης αλλά είχαν συγκεκριμένες συνδέσεις με τον οργανισμό ή τη διοίκησή του. Επιπρόσθετα, το 25% των οργανώσεων που ενσωματώθηκαν στη μελέτη δεν είχε συμβουλευτική ομάδα εσωτερικού ελέγχου και το 12% των οργανισμών είχε ομάδα ελέγχου, ωστόσο δεν συναντήθηκε ποτέ με το διοικητικό συμβούλιο. Τέλος, από το σημαντικό αριθμό οργανώσεων, μόνο το 44% είχε συγκεντρώσεις δύο φορές ή τρεις φορές κάθε χρόνο. Αυτή η εξερεύνηση δείχνει προφανώς τη σημασία της ύπαρξης μιας κατάλληλης συμβουλευτικής ομάδας για τον έλεγχο του έργου και τη μετάδοση των ανακαλύψεων του εσωτερικού ελέγχου στις τάξεις πιο ελίτ, με το σκεπτικό ότι, γενικά, ένα τμήμα εσωτερικού ελέγχου μπορεί να

μην είναι ιδιαίτερα επιτακτικό. Εξαιρετικά επιτακτική είναι μια συνεχιζόμενη μελέτη που ξεκίνησε το 2007 (YanZhang, JianZhou, NanZhou, 2007) και αναλύει τη σχέση μεταξύ της ποιότητας της συμβουλευτικής ομάδας εσωτερικού ελέγχου, της ελευθερίας των ελεγκτών και των αδυναμιών του εσωτερικού ελέγχου. Συγκεκριμένα, η εξέταση αυτή εξαρτάται από ένα παράδειγμα οργανώσεων με αδυναμίες στο τμήμα εσωτερικού ελέγχου, οι οποίες εξαρτώνται από την επιχείρηση στην οποία έχουν μια θέση, το μέγεθος και την εκτέλεση τους, καταλήγουν να συντονίζονται με οργανισμούς που δεν έχουν αδυναμίες εσωτερικού ελέγχου. Με την επέκταση του τρόπου με τον οποίο το ελεγκτικό συμβούλιο αναλαμβάνει σημαντικό εποπτικό έργο, το οποίο αποφασίζει για την ποιότητα και την υποχρέωση των επόμενων οικονομικών εκθέσεων, η εξεταστική ομάδα εικάζει ότι οι οργανώσεις με επιτροπές εσωτερικού ελέγχου με σχεδόν μηδενική συμμετοχή στη χρηματοοικονομική λογιστική υποχρεωμένοι να έχουν αδυναμίες στο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου τους, το οποίο έχει αποδειχθεί έγκυρο.

Επιπλέον, έχει εξεταστεί η αυτονομία του ελεγκτή και εάν αυτό επηρεάζει τη διαδικασία εσωτερικού ελέγχου. Όπως επισημαίνεται από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς της Αμερικής (SEC, 1999), ένα άτομο από την συμβουλευτική ομάδα λογιστικού ελέγχου θεωρείται ελεύθερο εφόσον δεν συνεργάζεται με τον οργανισμό υπό οποιαδήποτε ιδιότητα και δεν λαμβάνει αποζημίωση για συμβουλευτικές υπηρεσίες. Κατά συνέπεια, αναφορικά με την ελευθερία του ελεγκτή, ανακαλύφθηκε ότι όσο πιο αυτόνομοι είναι αυτοί, τόσο πιο αξιολογούμενοι είναι οι πιθανότητες ανακάλυψης αδυναμιών στο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου. Τέλος, μια παρόμοια εξέταση υπολόγισε ότι οι συνεχιζόμενες αλλαγές στους ελεγκτές είναι βέβαιο ότι θα προκαλέσουν αδυναμίες στον εσωτερικό έλεγχο.

Αυτή η εξέταση ακολουθείται από τις αναθεωρήσεις των Ashbaugh-Skaife, Collins και Kinney (2006), οι οποίες διαπίστωσαν ότι οι οργανώσεις με προοδευτικά πολύπλοκες διαδικασίες, οι συνεχείς αλλαγές στην έγκυρη δομή, οι αποποιήσεις από τον ελεγκτή κατά το παρελθόν οικονομικό έτος, το ενδιαφέρον για τον εσωτερικό έλεγχο πρέπει να βρεθεί με ζητήματα και ελλείψεις στο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου. Όπως και να είναι, μετά από τις ανακαλύψεις αυτής της εξέτασης του 2006, η εξέταση των YanZhang, JianZhou και NanZhou συμπεριλαμβάνει, ως σημαντικό παράγοντα ποιότητας στην συμβουλευτική ομάδα ελέγχου, την παρουσία ανθρώπων με οικονομικό και λογιστικό υπόβαθρο. Μια άλλη μελέτη του 2006 (Lopez,

Vandervelde και Wu) αναλύει τρεις από τις βασικές δεσμεύσεις διανομής που ορίζει η SOX. Η οργάνωση είναι υποχρεωμένη να διανέμει ρητώς, σύμφωνα με το νόμο και όπως εξετάζεται, την κατάσταση του διοικητικού συμβουλίου όσον αφορά την επάρκεια του εσωτερικού ελέγχου, την αξιολόγηση του ελεγκτή σχετικά με την κατάσταση των στελεχών για εσωτερικό έλεγχο και την υπόθεση του ορκωτού ελεγκτή σχετικά με τις βιωσιμότητα του εσωτερικού ελέγχου. Η εξέταση προϋποθέτει ότι, στο βαθμό που αφορά τους οικονομικούς ειδικούς, οι τελευταίοι ενδιαφέρονται για την υπόθεση του ελεγκτή σχετικά με την επάρκεια του εσωτερικού ελέγχου και ότι η εκτίμησή του είναι κατάλληλη για να επηρεάσει το κόστος της αγοράς του οργανισμού, όσο και αν είναι, σχετικά με την αίσθηση του. ελεγκτή σχετικά με την εκτίμηση της κατάστασης του διοικητικού συμβουλίου εσωτερικού ελέγχου. Αυτά τα αποτελέσματα καταδεικνύουν ότι οι κερδοσκόποι αξιολογούν και θεωρούν τις συνέπειες της διαδικασίας εσωτερικού ελέγχου ως σημαντική διαδικασία, η οποία σε κάποιο βαθμό αποφασίζει την οικονομική θέση του οργανισμού. Ωστόσο, αυτό που θεωρούν εκπληκτικό για όλη τη διαδικασία είναι η αξιολόγηση του ελεγκτή και όχι της διοίκησης. Ως αποτέλεσμα, είναι φυσιολογικό να εξεταστεί λεπτομερώς η εξήγηση πίσω από την υποχρεωτική κατανομή του αισθήματος του ελεγκτή όσον αφορά την κατάσταση των στελεχών, μια διαδικασία που κοστίζει χρόνο και μετρητά και δεν έχει σημασία για τους οικονομικούς ειδικούς.

Τέλος, μια έρευνα επικεντρώθηκε στις τεχνικές που χρησιμοποιούν οι ελεγκτές για να εντοπίσουν την απάτη. Αυτή η εξέταση (Agoglia, Beaudoin, Tsakumis, 2007) χρησιμοποίησε ένα παράδειγμα 108 ελεγκτών που εργάζονται σε τεράστιες καθολικές οργανώσεις που παρέχουν υπηρεσίες λογιστικής. Από αυτούς, πενήντα τέσσερις ελεγκτές - εκείνοι που έχουν κανονικά 4 χρόνια υπηρεσίας - ανέλαβαν τη δουλειά του συνεργάτη που σχεδιάζει και εκτελεί τους ελέγχους έναρξης και η διαμονή πενήντα τεσσάρων - με κανονική διάρκεια 8,7 ετών - ανέλαβε την εργασία του αναλυτή και μαζί οι γραμμές αυτές διερεύνησαν και αναθεώρησαν τις προετοιμασίες των συντακτών. Κατά την εξερεύνηση, αποδείχθηκε ότι οι διάφορες δομές που επιλέχθηκαν από κάθε συντάκτη, από τις τρεις προσιτές για να δείξουν τι συνέβη λόγω του ελέγχου που έκαναν, θα μπορούσαν να προκαλέσουν σταδιακά ακριβείς ή βασικές αξιολογήσεις. Συγκεκριμένα, τα δικαιολογητικά έγγραφα, τα οποία αναμένουν από τους συντάκτες να αποδείξουν ότι θα βοηθήσουν τις αποφάσεις τους, και προσαρμοσμένη τεκμηρίωση, η οποία αναμένει από τους συντάκτες να

αναφέρουν αξιοσημείωτα θετικά και κρίσιμα αρνητικά. Είναι οι δύο στρατηγικές που οδηγούν σε προοδευτικά σωστές και μη καταπιεστικές απολήξεις. Είναι ενδιαφέρον ότι η τεκμηρίωση κατά τμήματα, η οποία απαιτεί την τεκμηρίωση σημαντικών θετικών και αρνητικών στοιχείων για τα διάφορα τμήματα της περιοχής όπου πραγματοποιούν έλεγχο, διαίρεση και αποκόλληση σε τμήματα μικρής κλίμακας, είναι μια στρατηγική που οδηγεί σε λιγότερη τύχη στην ποιότητα αποτίμησης και επιπλέον τείνουν να είναι θετικά, δηλαδή δεν προκαλούν δίκαια αποτελέσματα. Με άλλα λόγια, οι λόγοι εξερεύνησης ότι η στρατηγική που χρησιμοποιείται από κάθε ελεγκτή για την επίτευξη προσδιορισμών και την αναγνώριση πιθανών περιπτώσεων ανωμαλιών μπορεί να αναλάβει μια δουλειά για το κατά πόσον τα αποτελέσματα είναι λογικά και χωρίς προκαταλήψεις. Επίσης, μια παρόμοια έρευνα συνάγει ότι η εμπειρία, η οποία γι' αυτή την κατάσταση οι αναλυτές είχαν για αυτή την κατάσταση, αναλαμβάνει μια σημαντική δουλειά στην παρουσίαση και το τελικό προϊόν, ιδιαίτερα όταν υπάρχουν σπασμοί από τους συντάκτες. Συγκεκριμένα, οι αναλυτές είχαν όλες τις δυνατότητες να επηρεάζονται λιγότερο από τις ολοένα και πιο ιδανικές προσδοκίες των συντακτών όταν χρησιμοποιούσαν την τεκμηρίωση των τμημάτων και η έκθεση και οι τελευταίες μετρήσεις ήταν ανώτερες από οτιδήποτε άλλο όταν οι συντάκτες χρησιμοποίησαν τις άλλες δύο τεχνικές ελέγχου. .

Συνολικά, οι περισσότερες από τις μελέτες υποδηλώνουν ότι η ποιότητα των αποτελεσμάτων του εσωτερικού ελέγχου είναι σε μεγάλο βαθμό υπαγορευμένη από τη συμμετοχή του ελεγκτή και τις στρατηγικές που χρησιμοποιεί για την εκτέλεση του ελέγχου. Επιπλέον, από τις παραπάνω εξετάσεις υποθέτουμε ότι οι προσαρμογές στο τμήμα εσωτερικού ελέγχου μπορούν να προκαλέσουν αδυναμίες στο γραφείο εσωτερικού ελέγχου, αλλά επιπλέον ότι οι αξιολογήσεις των ελεγκτών επηρεάζουν τους κερδοσκόπους και ενδέχεται επίσης να επηρεάσουν την εκτίμηση των αγορών των οργανισμών.

Μια έκθεση (Noland, Nichols&Flesher, 2004) ανέλυσε την επάρκεια της Επιτροπής Εσωτερικού Ελέγχου, χρησιμοποιώντας πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν από 410 τράπεζες επιχειρήσεων. Ακριβώς το 50% αυτών των τραπεζών ήταν νέες τράπεζες, πράγμα που σημαίνει ότι είχαν λιγότερα από τρία χρόνια δραστηριότητας και το άλλο μισό ήταν παλιές τράπεζες με πάνω από δέκα χρόνια δραστηριότητας. Το 83% αυτών των τραπεζών είχε συμβουλευτική ομάδα ελέγχου, η οποία στο 63% των τραπεζών είχε συγκεντρώσεις τουλάχιστον τρεις

φορές το χρόνο. Το 81% των ελεγκτικών επιτροπών περιλάμβανε άτομα με τραπεζικά ή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

Από την εξέταση μπορούμε να διαπιστώσουμε πόσο σημαντική είναι η εκτίμηση των ατόμων με τραπεζική ή χρηματοοικονομική εμπειρία στον πίνακα ελέγχου. Από τον σημαντικό αριθμό τραπεζών, μερικοί έχουν βιώσει προβλήματα με την ακλόνητη ποιότητα των οικονομικών εκθέσεων. Από αυτές, το 52,31% συμπεριλαμβάνει λογαριασμό με ελεγκτικές επιτροπές που δεν είχαν οικονομική εμπειρία, ενώ μόνο το 38,41% εξοικονομεί χρήματα με τραπεζικές ή χρηματοοικονομικές εμπειρίες που ανακαλύφθηκαν για να έχουν κάποιο θέμα. Επιπλέον, τα ποσοστά από και αποδεικνύουν την επικράτηση των επιτροπών που ενσωματώνουν άτομα με τραπεζικό υπόβαθρο, όσον αφορά τη διοικητική παράβαση, δηλ. Ανεξάρτητα από το αν η εγκατάσταση διαπιστώθηκε ότι δεν ήταν απόλυτα ευχάριστη με τους νόμους και τις κατευθυντήριες γραμμές, το 41,54% των ανθεκτικών οι οργανώσεις χρησιμοποίησαν άτομα χωρίς οικονομική εμπειρία, ενώ το 27,54% των ιδρυμάτων χρησιμοποίησε άτομα με τραπεζική μάθηση. Ταυτόχρονα, από τα ιδρύματα με ελεγκτικές επιτροπές, ποσοστό 9,4% είχε κατηγορήσει έναν εργαζόμενο για μεγάλο χρονικό διάστημα για συνεισφορά σε απάτη, διάρρηξη ή κατάχρηση περιουσιακών στοιχείων. Το ποσοστό σύγκρισης για τις μονάδες χωρίς συμβούλιο ελέγχου ήταν 11,6%.

Σημειώνουμε ότι δεν είναι αρκετό για ένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα να διαθέτει γραφείο εσωτερικού ελέγχου και ότι η ομάδα εσωτερικού ελέγχου έχει μια βασική δουλειά για να μεταβιβάσει τις ανακαλύψεις του εσωτερικού ελέγχου στους ανθρώπους που χρειάζονται και εφαρμόζουν αλλαγές και διορθώσεις όπου είναι απαραίτητο. Επιπλέον, θεωρούμε ότι δεν είναι αρκετό για το χρηματοπιστωτικό ίδρυμα να έχει ένα εποπτικό συμβούλιο συμβούλων και επιπλέον για όσους έχουν τραπεζική ή χρηματοοικονομική εμπειρία να επιλεγούν. Τα ιδρύματα με τέτοια άτομα αντιμετωπίζουν όλο και λιγότερα προβλήματα όταν βρίσκονται εκτός ελέγχου.

Η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, οι τεχνολογικές εξελίξεις και ο πολύπλευρος χαρακτήρας της επιχείρησης έχουν εκσυγχρονίσει τον ερευνητικό ενθουσιασμό για τον εσωτερικό έλεγχο (Sarens&DeBeelde, 2006· Karagiorgosetal., 2009). Ταυτόχρονα, η επείγουσα τραπεζική νομισματική κατάσταση έκτακτης ανάγκης, η οποία προκάλεσε μια παγκόσμια έκτακτη ανάγκη που επηρεάζει τις

οικονομίες και τα τραπεζικά συστήματα πολλών εθνών, κατέδειξε ότι ο βασικός μοχλός της ατυχίας ήταν ο ανεπαρκής εσωτερικός έλεγχος και η λανθασμένη αξιολόγηση της επιχείρησης (Hardin 2011).

Από τις παραπάνω θέσεις κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το ερευνητικό θέμα που συνδέει τις ιδέες του εσωτερικού ελέγχου στα τραπεζικά ιδρύματα με τις περιπτώσεις τραπεζικής απάτης προσελκύει τον εξεζητημένο ενθουσιασμό των επιστημόνων. Όσο και αν είναι, ειδικά για την Ελλάδα, ανεξάρτητα από τις σπασμωδικές (αλλά εντελώς εντυπωσιακές) σχολικές προσπάθειες, δεν διεξήχθη καμία εκτεταμένη και μακροχρόνια έρευνα για την έρευνα των προαναφερθέντων ερευνητικών θεμάτων. Υπό το πρίσμα αυτό, μέσω ενός εσωτερικού και εξωτερικού ελέγχου των καθολικών άρθρων και του ευρητηρίου αναφοράς, μια υποκείμενη (πρώιμη) χάραξη της σύνδεσης του εσωτερικού ελέγχου με την προστασία του χρηματοπιστωτικού συστήματος αναζητείται περιορίζοντας την Απάτη.

Μέσα από μια προσεκτική έρευνα των παγκόσμιων εγγράφων και άρθρων, αποδεικνύεται ότι η εκτέλεση ενός επιτυχούς εσωτερικού ελέγχου στις τραπεζικές ενώσεις προσελκύει τον ενθουσιασμό των αναλυτών και των ερευνητών (Pantelidisetal, 2011)

Συγκεκριμένα, ο Chan(1995) εξέτασε μέσα από μια συγκυριακή έρευνα τη σημασία του εσωτερικού ελέγχου στα Τραπεζικά Ιδρύματα. Οι συνέπειες της ανασκόπησης χαρακτηρίστηκαν από την εκτεταμένη αναγνώριση από τη Διοίκηση της Τράπεζας της σημασίας της πραγματοποίησης ενός αξιοπρεπούς εσωτερικού συστήματος ελέγχου. Συγκεκριμένα, η Διοίκηση της Τράπεζας αντιλαμβάνεται ότι μια ισχυρή εσωτερική μονάδα ελέγχου μπορεί να ενισχύσει θεμελιωδώς την εσωτερική δομή ελέγχου και να βοηθήσει στην αναγνώριση των ελλείψεων εσωτερικού ελέγχου. Κάποιο μέρος της εξέτασης ήταν η άποψη ότι ο θεμελιώδης στόχος του εσωτερικού ελέγχου είναι να μειώσει τον κίνδυνο σε ικανοποιητικό επίπεδο. Όντως, η πιθανότητα να μειώσει τις δυνάμεις τόσο των διοικητικών δαπανών για την αναγνώριση των κινδύνων όσο και του κόστους ελέγχου για τη μείωση του κινδύνου. Με τον τρόπο αυτό, η εξερεύνηση συνιστά ότι ο εσωτερικός έλεγχος θα πρέπει να επικεντρώνεται σε ρητές περιοχές, όπως υποδεικνύεται από το επίπεδο κινδύνου που παρουσιάζει η οικονομική δράση.

Ο CaiChuanbing (1997) εξέτασε τη σημασία της κομμουνιστικής οικονομίας της αγοράς στην ευημερία της Κίνας και υπογράμμισε ότι η έντονη ταύτιση με αυτή τη σημαντική πρόοδο έγκειται στον εσωτερικό έλεγχο και στις εξελίξεις και τις εξελίξεις που παρουσιάζει. Δεχόταν ότι η δουλειά του εσωτερικού ελέγχου είναι διττή, εξυπηρετώντας τόσο τα συμφέροντα του επιχειρηματικού στοιχείου όσο και τις ανάγκες του κράτους. Οι βασικές αρχές του εσωτερικού ελέγχου είναι η ελευθερία του εσωτερικού ελεγκτή, η απρόβλεπτη λειτουργία του ελέγχου και η επάρκεια του ελέγχου, ενώ τα κύρια στοιχεία του ελέγχου είναι η εποπτεία και η αξιολόγηση των παραμέτρων, η παρατήρηση και η εκτίμησή τους, σύμβουλος - κατεύθυνση.

Κατά τον ίδιο τρόπο, ο WangXiangdong (1997) θεωρεί ότι η δουλειά του εσωτερικού ελεγκτή έγκειται στην εποπτεία, την πρόοδο και τη βελτίωση, την αντισταθμιστική δράση και την ασφάλιση, την αξιολόγηση και τη διαπίστευση και την παροχή συμβουλών. Οι πάνω από πέντε γωνίες δείχνουν ότι ο εσωτερικός έλεγχος επικεντρώνεται προοδευτικά γύρω από τη δραστηριότητα του διοικητικού συμβουλίου, εξετάζοντας και αξιολογώντας την επίτευξη των νομισματικών πλεονεκτημάτων και αναλαμβάνει σημαντική δουλειά για τη βελτίωση των κανόνων διοίκησης και τα πλεονεκτήματα των οργανώσεων που σχετίζονται με τα χρήματα.

Το άρθρο του CaiChun (1997) για τον εσωτερικό έλεγχο υπογραμμίζει επιπλέον το σημαντικότερο στοιχείο της εσωτερικής ελευθερίας ελέγχου. Συχνά εκφράζει ότι ο εσωτερικός έλεγχος είναι μια ελεύθερη και χωρίς προκαταλήψεις διαδικασία μέσα σε ένα γραφείο που εργάζεται για να εξυπηρετεί τα στελέχη με την παρατήρηση και την αξιολόγηση του συστήματος εσωτερικού ελέγχου και την παροχή χρήσιμων δεδομένων στην ικανή και νόμιμη εκτέλεση των διαφορετικών ασκήσεων. Ο εσωτερικός έλεγχος, ύστερα από την εξοικείωση με τις διάφορες ασκήσεις μέσα σε μια ένωση, καταγράφει αυτές τις διαδικασίες και κάνει ένα σχέδιο ελέγχου εξαρτώμενο από το οποίο κάνει μερικά συμπεράσματα τα οποία διαβιβάζει στη Διοίκηση για δεδομένα, ώστε να μπορεί τότε να πάρει τα σημαντικά μέτρα για τη διαχείριση οποιωνδήποτε παρατυπιών στη θεραπεία των καθημερινών θεμάτων. Έτσι, ο εσωτερικός έλεγχος ενεργεί αυτόνομα και δίκαια μέσα σε μια προσπάθεια και υποστηρίζει την ίδια την επιχείρηση και είναι επίσης μέρος της οργάνωσης που ελέγχει.

Μετά από ένα χρόνο, ο Vanasco (1998) διερεύνησε τη μεταχείριση του εσωτερικού ελεγκτή για την τραπεζική απάτη. Υπό το πρίσμα των επιπτώσεων της εξέτασης, ο εσωτερικός ελεγκτής θα πρέπει, όταν διακρίνει το επεισόδιο απάτης, να συγκεντρώσει τα δεδομένα που είναι σημαντικά για την αναγνώριση των συνθηκών και των παραμέτρων υπό τις οποίες συνέβη η απάτη, ώστε να υπάρξει συνολική εικόνα του περιστατικού. Ακολουθώντας αυτή τη μεθοδολογία, ο εσωτερικός ελεγκτής θα έχει τη δυνατότητα να μειώσει την πιθανότητα συμβάντων της Τράπεζας κατά της απάτης.

Ένα παρόμοιο ερευνητικό στοιχείο επιθεωρήθηκε από τους Hillisonet. (1999). Συγκεκριμένα, η εξέταση αναγνώρισε τον εσωτερικό ελεγκτή ως φορέα απάτης. Επιπλέον, η επανεξέταση τείνει επίσης σε ζητήματα τα οποία εντοπίζονται με την ελευθερία του εσωτερικού ελέγχου. Υπό το πρίσμα των συνεπειών της εξέτασης, ο εσωτερικός ελεγκτής πρέπει να είναι αυτόνομος και αντικειμενικός στην παρουσίαση των υποχρεώσεών του, δεδομένου ότι, δεδομένου ότι είναι αντιπρόσωπος της αναθεωρημένης τράπεζας, η αυτονομία του παραβλέπεται τακτικά. Στη συνέχεια, ο εσωτερικός έλεγχος δεν είναι 100% σταθερός και στόχος. Επιπλέον, σύμφωνα με τα αποτελέσματα, ο ελεύθερος ελεγκτής αναγνωρίζει μόλις το 5% των απατών. Ως εκ τούτου, όσον αφορά τη φοροδιαφυγή, ο εσωτερικός ελεγκτής θα πρέπει: να αξιολογήσει το σύστημα αναθεώρησης, να αναγνωρίσει την απόδειξη της τραπεζικής απάτης, να διακρίνει ελλείψεις που θα μπορούσαν να ενθαρρύνουν την απάτη, να συνταγογραφήσει εξετάσεις και κριτικές, να μιλήσει με τα στελέχη όπου εντοπίζει την απάτη και τιμωρεί τους ενόχους.

Πολύ περισσότερο καθυστερημένα, οι Bierstakeretal. (2006) εξέτασαν τον εντοπισμό και την απόκρυψη της απάτης από εσωτερικούς ελεγκτές. Οι συνέπειες της εξέτασης κατέδειξαν ότι οι ελεγκτές διαχειρίζονται κατά κανόνα κάθε περίπτωση απάτης ξεχωριστά, χωρίς να έχουν μια όλο και ευρύτερη προσέγγιση στη διαχείριση τέτοιων ζητημάτων. Τέλος, η εξέταση περιελάμβανε τη σημασία της στελέχωσης του εσωτερικού γραφείου αναθεώρησης με ειδικευμένο προσωπικό και την προώθηση σαφών κανόνων καταπολέμησης της απάτης και αντισταθμιστικής δράσης, με απώτερο στόχο τον περιορισμό της.

Οι πιθανές πηγές της τραπεζικής απάτης ερευνήθηκαν από τον Αναγνωστόπουλο και τον Buckland (2007). Κατά τη διάρκεια της μελέτης τονίστηκε

ότι ένας βασικός παράγοντας στην Τραπεζική περιοχή είναι τόσο η γοητεία των νέων πελατών όσο και η πιο αξιοσημείωτη δέσμευση των υφιστάμενων πελατών, δίνοντάς τους επιπλέον διοίκηση και αντικείμενα. Σε αυτή τη συγκεκριμένη κατάσταση, πολλοί δανεισμοί και δανεισμός στους πελάτες γίνονται χωρίς να πληρούν 100% τις απαιτούμενες δυνατότητες. Τώρα, η παρουσία εσωτερικού ελέγχου είναι καίριας σημασίας, αφού από μια άποψη θα έπρεπε να εξασφαλίσει την τράπεζα (από πιθανό κίνδυνο) και στη συνέχεια δεν θα έπρεπε να προκαλέσει μείωση των πελατών της Τράπεζας.

Ο Michel (2008) διαχειρίστηκε τους λόγους της τραπεζικής απάτης. Οι συνέπειες από την εξέταση του αποδεικνύουν ότι οι οικονομικές ατασθαλίες προέρχονται από την ανάπτυξη ευκαιριών λόγω κινδύνου. Στο τέλος της ημέρας, όπου υπάρχει κίνδυνος, υπάρχουν ανοιχτές πόρτες για απάτη και με βάση τα χαρακτηριστικά των ενόχων, το είδος της απάτης διαφέρει επίσης. Συγκεκριμένα, όσον αφορά τις τράπεζες, ο ειδικός υπογράμμισε ότι η τραπεζική απάτη μπορεί να αναγνωριστεί τόσο σε κατώτερους όσο και σε υψηλότερους βαθμούς ευθύνης. Επιπλέον, ο Michel (2008) υπογράμμισε ότι από την μια πλευρά η αδυναμία διάκρισης της Τράπεζας Απάτης προκαλεί κολοσσιαίες οικονομικές ατυχίες στην Τράπεζα, ενώ παράλληλα η θέση και η κατανομή της απάτης καθιστούν αδύνατη τη ζημία της Τράπεζας εκτός της Τράπεζας.).

Το άρθρο του Muhtaseb και του Yang(2008), το οποίο υπογραμμίζει τις πέντε αξιοσημείωτες οικονομικές απάτες, προϋποθέτει ότι αυτές οι απάτες υποβλήθηκαν με το επιχείρημα ότι οι επιχειρήσεις αυτές είτε διευκόλυναν τις εταιρείες αναθεώρησης είτε είχαν ελεγχθεί εσωτερικά από τους ίδιους τους ιδιοκτήτες, σε αντίθεση με αυτά. ή από την άλλη πλευρά δεν ελέγχονταν από κανέναν τέντωμα της φαντασίας. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η απάτη είναι μέτρια απλή για να επιτευχθεί, καθώς δεν υπάρχει μηχανισμός ελέγχου κατάλληλος για τη διάκριση και αναγνώριση των παράνομων δραστηριοτήτων.

Στην Ελλάδα, ο Koutoupris και ο Τσάμης (2008), μέσα από μια βιβλιογραφική ανασκόπηση και τρεις αναλυτικές αναλύσεις, προσπάθησαν να καταργήσουν την κατάσταση των ελληνικών τραπεζών στην εφαρμογή της μεθοδολογίας που βασίζεται σε κινδύνους. Οι συνέπειες της μελέτης έδειξαν ότι παρά τον τρόπο με τον οποίο ο ελληνικός νόμος απαιτεί την ίδρυση Υπηρεσιών Εσωτερικού Ελέγχου σε ελληνικές

τράπεζες, οι περισσότερες κατευθυντήριες γραμμές παραβλέπονται από τα περισσότερα Ελληνικά Τραπεζικά Ιδρύματα εκτός από ορισμένα βασικά όργανα που προσδοκούν τις τράπεζες στην Ελλάδα. Συγκεκριμένα, η εξέταση τόνισε ότι ο τρόπος αντιμετώπισης του κινδύνου και ο έλεγχος βάσει επικινδυνότητας ήταν μια σκοτεινή σκέψη, παρά το γεγονός ότι οι περισσότερες ελληνικές τράπεζες το θεώρησαν κατάλληλο. Τελικά, οι συνέπειες της μελέτης το κατέδειξαν. Οι ελληνικές τράπεζες λαμβάνουν μια προσέγγιση μεταβατικού ελέγχου, η οποία θεωρεί, ωστόσο, ότι δεν τις καταγράφει και δεν τις συνδέει με καμία σχετική εκτίμηση επικινδυνότητας.

Κίνητρο πίσω από την εξέταση από την Margaret Woods και συνεργάτες (2009) είναι η εξέταση των ζητημάτων ελέγχου και των ερωτήσεων που προέκυψαν από την κατανομή των χρηματοπιστωτικών οργανισμών που προκάλεσαν την παγκόσμια οικονομική έκτακτη ανάγκη. Η εξερεύνηση εξαρτάται από τις αναφορές ανασκόπησης, τα οικονομικά άρθρα και τις ανασκοπήσεις, ακριβώς όπως η αξιολόγηση της λογικής γραφής στις αναθεωρήσεις και του ηγετικού τους ρόλου. Αυτή η εξερεύνηση έχει επιφέρει σημαντικά ζητήματα που εγείρουν αμφιβολίες για την πράξη των αναθεωρήσεων και το λόγο ότι οι ανεπαρκείς και ανακριβείς αξιολογήσεις των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων προκάλεσαν την κατανομή τους. Έχουν τεθεί ερωτήματα σχετικά με τον έλεγχο των ελέγχων στις τράπεζες από εσωτερικούς και εξωτερικούς ελεγκτές και την ανάγκη δίκαιης εφαρμογής των νόμων και των συστημάτων ελέγχου που θα αυξήσουν την αξιοπιστία των τραπεζών.

Όσον αφορά την παραπάνω έρευνα, οι Palfi και Muresan (2009) εξέτασαν τη ρύθμιση εσωτερικού ελέγχου των ρουμανικών πιστωτικών οργανισμών. Συγκεκριμένα, οι αναλυτές εξέτασαν το επίπεδο συνέπειας του εσωτερικού ελέγχου των Ρουμανικών Τραπεζών με τα πρότυπα της Επιτροπής της Βασιλείας. Οι συνέπειες της έρευνας παρατήρησης κατέδειξαν ότι ένα αποτελεσματικό πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου, ενόψει της καλής συνεργασίας μεταξύ εσωτερικών και εξωτερικών ελεγκτών και της εποπτικής αρχής, είναι σημαντικό για την καλύτερη δυνατή λειτουργία ενός χρηματοπιστωτικού οργανισμού.

Περίπου την ίδια εποχή στις ΗΠΑ ο νόμος για την οικονομική απάτη, την παράνομη φοροαποφυγή και τη φοροδιαφυγή αγκάλιασε η FERA 2009. Ο Goldstein (2009) διερευνά τις εξελίξεις που έφερε ο νόμος αυτός στις ΗΠΑ. όσον αφορά τις οικονομικές ανταλλαγές, ιδίως όταν περιλαμβάνονται χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί.

Ένα άτομο παραβλέπει το καταστατικό της απάτης κατά του πτωχευτικού συμβιβασμού σε περίπτωση που το εν λόγω πρόσωπο σκοπίμως εκτελεί ή προσπαθεί να εκτελέσει ένα πρόγραμμα ή κόγχη για να παραπλανήσει έναν χρηματοπιστωτικό οργανισμό ή να κερδίσει ένα από τα συνοδευτικά: μετρητά, πιστώσεις, πόρους, προστασία, πόρους που κατέχονται ή υπό την επήρεια ή τον έλεγχο της χρηματοπιστωτικής εγκατάστασης, με ψευδείς ή δόλιες διακηρύξεις, τύπους, απεικονίσεις ή εγγυήσεις. Οι ποινές και οι πειθαρχικές ποινές που επιβάλλει η FERA είναι ιδιαίτερα ακραίες όταν τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα συνδέονται με την απάτη, προστατεύοντας έτσι το σύστημα για την καταπολέμηση της παράνομης και αμφισβητήσιμης νομισματικής κίνησης.

Η συνεργασία των Εσωτερικών και Εξωτερικών Ελεγκτών των Τραπεζών ως μεθόδων για τη μείωση των θαυμάτων της Τράπεζας Απάτης εξετάστηκε από τους Τσαλαβουτά και τον Evans (2010). Οι συνέπειες της εξέτασης κατέδειξαν ότι η απουσία ισχυρού εσωτερικού και εξωτερικού ελέγχου προκαλεί εσφαλμένες οικονομικές εξηγήσεις που είναι δυσμενείς για τις τράπεζες.

Η συνεχιζόμενη παγκόσμια οικονομική κρίση αποκάλυψε την ακραία βλάβη που προκάλεσε η απουσία απλότητας στην Τραπεζική Περιοχή και η κακή χρήση των μέτρων εταιρικής διοίκησης στις Τράπεζες. Οι Alessandro Carretta και συνεργάτες (2010), στο άρθρο τους σχετικά με τη διαφάνεια και την τήρηση της εταιρικής διακυβέρνησης του τραπεζικού συμβουλίου, αναφέρουν ότι ο δεσμευτικός τραπεζικός δανεισμός χωρίς δανειολήπτες ικανοποιώντας τις δεσμεύσεις, όπως και οι δραστηριότητες που αποκλείονται από την εταιρική διοίκηση, επηρεάζονταν, προκαλώντας τεράστιες οικονομικές δυστυχίες, αλλά επιπλέον εξασθενούσαν τη βεβαιότητα της ανοιχτής συνεισφοράς. Αυτό που είναι πιο σημαντικό σήμερα είναι να περιορίσετε τη βλάβη και να αποφύγετε να ανακατασκευάσετε παρόμοιες ολισθήσεις αργότερα. Όπως και να είναι, για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος, είναι σημαντικό να αλλάξουμε τη ρύθμιση αξιολόγησης και τον εσωτερικό έλεγχο των Διοικητικών Συμβουλίων των Τραπεζών, όπως και η Τράπεζα συνολικά.

Ο John Holland (2010) στο άρθρο του σχετικά με την Τραπεζική Γνώση και Κρίση δηλώνει ότι η κρίση της χρηματοπιστωτικής τραπεζικής, ιδίως στο Ηνωμένο Βασίλειο κατά την περίοδο 2007-2009, οφείλεται αποκλειστικά στον τετριμμένο έλεγχο από τους διαχειριστές της Τράπεζας που προσπαθούν παράλογα τακτικά

υψηλός κίνδυνος και οι αρνητικές οικονομικές εξηγήσεις οι επιχειρηματικές διακηρύξεις έφεραν τεράστια ποσά τα οποία σύμφωνα με αυτή την κατεύθυνση αποτελούσαν τρομερές υποχρεώσεις και κατ'αυτόν τον τρόπο επηρέασαν ουσιαστικά τη ρευστότητα των τραπεζών. Με τους διαχειριστές που στοχεύουν σε διευρυνόμενες συμφωνίες και επιδιώκουν στόχους που θα προκάλεσαν το Μπόνους, υπερεκτίμησαν την οικονομική ευρωστία των πελατών τους, συχνά σκοπίμως και λόγω της απουσίας συγκεντρωτικού εσωτερικού ελέγχου. Ο υπερβολικός ιδεαλισμός και η αυξανόμενη αξιοπρέπεια του στοιχείου, σε συνδυασμό με την εύθραυστη δομή της επιχείρησης, οδήγησαν σε μια τεράστια τσέπη αέρα, όπως λέει κανονικά η οποία κάποτε ήταν "να σκάσει".

Τα είδη οικονομικής απάτης εξετάστηκαν ευρέως από τον Gottschalk (2010). Οι συνέπειες της μελέτης κατέδειξαν ότι τα θεμελιώδη είδη τραπεζικής απάτης μπορούν να θεωρηθούν: χρέωση κάρτας και έλεγχος απάτης, απάτη συμβάσεων, απάτη τραπεζικού λογαριασμού, απάτη χρημάτων και απάτη μετρητών. Παρομοίως, το άρθρο τόνισε ότι ο κύριος μοχλός της τραπεζικής απάτης είναι η χρήση ιδιωτικών δεδομένων, η παραβίαση του νόμου περί χρεώσεων, η παράνομη φοροαποφυγή και η φοροδιαφυγή.

Όπως σημειώνει ο Massimo Nardo (2011) μετά από έρευνα και διερεύνηση των ποιοτήτων και των μηχανισμών της κρυμμένης οικονομίας, η οικονομική απάτη έχει πολλές προοπτικές και διεισδύει σε μεγάλο βαθμό σε πολλές δραστηριότητες. Αυτό που είναι σημαντικό είναι η σταθερή επιφυλακτικότητα και η έρευνα, η παρατήρηση κάθε κίνησης μέσα σε μια ένωση και η λήψη εκτιμήσεων όπου εντοπίζονται ανωμαλίες και παρατυπίες. Οι οικονομικές ατασθαλίες έχουν ληφθεί σε τεράστιες εκτάσεις, ιδιαίτερα η φοροδιαφυγή που επικεντρώνεται από τους εποπτικούς ειδικούς και τους εσωτερικούς ελεγκτές κάθε Τραπεζικού Ιδρύματος, όπως ακριβώς και η διαστρέβλωση των αρχών που βοηθούν τις παράνομες χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες. Στο σημείο που η παράνομη φοροδιαφυγή αποτελεί το κυριότερο κίνητρο για φοροδιαφυγή, οι θεμελιώδεις ενάγων χρειάζονται τη βοήθεια και την κατεύθυνση μιας αρχής, η οποία μπορεί επίσης να είναι τραπεζικός αξιωματικός εξαιτίας της περιοχής και της πρόσβασης στα διαφορετικά πλαίσια δεδομένων της. Η απάτη, η δωρεά και η υποβάθμιση των τραπεζικών υπαλλήλων αξίζουν πειθαρχικών ποινών και απέλασης.

Η δομή για την καταπολέμηση της οικονομικής απάτης και της παράνομης φοροδιαφυγής έχει προβλεφθεί από τον Mugarura (2011). Οι συνέπειες της μελέτης κατέδειξαν ότι η Παγκόσμια Τράπεζα έχει εντείνει τις προσπάθειές της σε διάφορα εδάφη που υποστηρίζουν μια σταθερή κατάσταση της αγοράς. Σε αυτή τη μοναδική κατάσταση, προτείνεται από μία άποψη να μειωθούν τα θαύματα της Τράπεζας από μία άποψη για να προωθηθούν νόμιμες και θεσμικές αλλαγές και στη συνέχεια να ενισχυθούν τα πρότυπα της εταιρικής διοίκησης και του εσωτερικού ελέγχου, ώστε να ενισχυθεί η διάρθρωση της αγοράς και να αντιμετωπιστούν αναγκαστικές περιπτώσεις απάτης στις τράπεζες.

Ο PatrickHardouin (2011) επικεντρώθηκε στην εξερεύνηση της πληροφόρησης της Παγκόσμιας Τράπεζας από τη FATF (FinancialTaskForce) του ΟΟΣΑ. Η FATF διένειμε το 2010 την πρώτη της έκθεση παγκόσμιας εκτίμησης απειλών, η οποία χαρακτηρίζει ως τις πιο εκτεταμένες παράνομες δραστηριότητες την κατάχρηση χρημάτων και την προστασία, την απόκρυψη, την υπεξαίρεση και την κίνηση μετρητών μέσω της Τράπεζας. Επιπλέον, οι εκλογικοί οικισμοί, το παγκόσμιο πλαίσιο ανταλλαγής, τα θεμέλια και τα νόμιμα στοιχεία, η οργάνωση της ATM, η κατάχρηση των πλεονεκτημάτων / των αποθεμάτων, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών πόρων. (π.χ. εδάφη που είναι γνωστό ότι συγκεντρώνουν τον καταπιεστή που βασίζεται στο φόβο ή τα εγκλήματα), όπως και οι τόποι με αυξημένα ποσά υποβάθμισης. Αυτά τα πλαίσια αποτελούν ενδείξεις καταστροφής και κακής χρήσης. Μέσα από τη διερεύνηση των παραπάνω επικεντρώνεται, αυτή η έκθεση ολοκληρώνεται με συστάσεις και κατευθύνσεις, σύμφωνα με αυτές τις κατευθύνσεις. Η εξέταση προϋποθέτει ότι η G20 επικεντρώνει τις προσπάθειές της στην καταπολέμηση της οικονομίας για να μειώσει την φοροαποφυγή, ωστόσο η οικονομία παραμένει σταθερή και διαχρονική.

Προκειμένου να υπάρξει πληρέστερη κατανόηση των προαναφερθέντων ερευνητικών θεμάτων όσον αφορά τη σημασία των ιδεών του εσωτερικού ελέγχου για τα τραπεζικά ιδρύματα πίστωσης και τη διαχείριση των θαυμάτων της Τράπεζας Απάτης, δίδεται ένας πίνακας με τους δημιουργούς της εξέτασης.

Συγγραφείς	Αντικείμενο Έρευνας	Βασικό Συμπέρασμα
Chan (1995)	Μελέτη περίπτωσης εσωτερικού ελέγχου σε Τράπεζες	Αυξανόμενη αναγνώριση από τη Διοίκηση των τραπεζών σχετικά με τη σπουδαιότητα της εφαρμογής εσωτερικού ελέγχου.
Chun, C. (1997)	On the functions and objectives of internal audit and their underlying conditions	Οι προϋποθέσεις άσκησης εσωτερικού ελέγχου
Chuanbing, C. (1997)	Internal audit under the socialist market economy system	Ο εσωτερικός έλεγχος
Xiangdong, W. (1997)	Development trends and future prospects of internal audit	Η εξέλιξη του εσωτερικού ελέγχου και μελλοντικές προοπτικές
Vanasco, (1998)	Τραπεζική απάτη	Ο εσωτερικός ελεγκτής θα πρέπει να συλλέξει πληροφορίες για τον εντοπισμό των συνθηκών πραγματοποίησης της απάτης.
Hillison <i>et al.</i> (1999)	Τραπεζική απάτη	Ο εσωτερικός ελεγκτής είναι αυτός που μπορεί να αντιμετωπίσει την απάτη.
Bierstaker, J. <i>et al.</i> (2006)	Τραπεζική απάτη	Ο εσωτερικός ελεγκτής συνήθως αντιμετωπίζει κάθε περιστατικό απάτης μεμονωμένα.
Anagnostopoulos and Buckland (2007)	Τραπεζική απάτη	Ο κομβικός ρόλος του εσωτερικού ελεγκτή ώστε να μειωθεί ο κίνδυνος απάτης και να μη χαθούν οι πελάτες της Τράπεζας.
Koutoupis and Tsamis (2008)	Εσωτερικός έλεγχος στις τράπεζες μέσω μοντέλων ανάλυσης κινδύνων στην Ελλάδα	Οι περισσότεροι κανονισμοί αγνοούνται στην πλειοψηφία τους από τα ελληνικά τραπεζικά ιδρύματα.
Michel, P. (2008)	Financial crimes: the constant challenge of seeking effective prevention solutions'	Η συνεχής αναζήτηση μεθόδων πρόληψης κατά της απάτης
Muhtaseb, M. and Yang, C. (2008)	Portraits of five hedge fund fraud cases	Ανάλυση πέντε περιπτώσεων οικονομικής απάτης
Goldstein, H. (2009)	Fraud Enforcement and Recovery Act of 2009: Congress amends money laundering and criminal fraud statutes to expand their scope and penalties	Πειθαρχικές ποινές κατά της απάτης και του ξέπλυμα χρήματος
Palfi and Muresan (2009)	Εσωτερικός έλεγχος στις τράπεζες στην Ρουμανία	Προτείνεται η αγαστή συνεργασία μεταξύ εσωτερικών και εξωτερικών ελεγκτών των τραπεζών
Woods, M. <i>et al.</i> (2009)	Crunch time for bank audits? Questions of practice and the scope for dialogue	Η ευθύνη του ελέγχου στην Τραπεζική κρίση
Carretta, A. <i>et al.</i> (2010)	Assessing effectiveness and compliance of banking boards	Η αξιολόγηση των Δ.Σ. στηρίζεται στο σύνολό του αλλά και σε ατομικά χαρακτηριστικά των μελών-στελεχών
Gottschalk, P. (2010)	Categories of financial crime	Οι κύριες κατηγορίες οικονομικού εγκλήματος
Holland, J. (2010)	Banks, knowledge and crisis: a case of knowledge and learning failure	Η αμάθεια των στελεχών συντέλεσε στην κρίση
Tsalavoutas and Evans (2010)	Τραπεζική απάτη	Η συνεργασία εσωτερικών και εξωτερικών ελεγκτών των τραπεζών αποτελεί μέσο μείωσης των φαινομένων της τραπεζικής απάτης
Hardouin, P. (2011)	The aftermath of the financial crisis. Poor compliance and new risks for the integrity of the financial sector	Λήψη μέτρων διαφάνειας και προστασίας κατά της απάτης και της διαφθοράς
Mugarura (2011)	Τραπεζική απάτη	Μεγιστοποίηση των προσπαθειών που υποστηρίζουν ένα ισχυρό περιβάλλον αγοράς
Nardo, M. (2011)	Economic crime and illegal markets integration: a platform for analysis	Οικονομικά εγκλήματα και παράνομες αγορές

5 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Το κεφάλαιο αυτό εστιάζει στην ανάλυση των τεχνικών σημείων του ερωτηματολογίου. Γίνεται αναφορά στον πληθυσμό στον οποίο απευθύνετε το ερωτηματολόγιο και επιλέγεται το δείγμα, το υποσύνολο δηλαδή του πληθυσμού στους οποίους έγιναν οι συνεντεύξεις και από τους οποίους θα προκύψουν τα συμπεράσματα της έρευνας. Στη συνέχεια ακολουθεί η περιγραφή των ερωτήσεων των συνεντεύξεων. Τέλος, γίνεται η περιγραφή της μεθοδολογίας για την ανάλυση των συνεντεύξεων.

5.1 Πληθυσμός και Δείγμα

Για να αναλυθεί ολοκληρωμένα η συμβολή του συστήματος του εσωτερικού ελέγχου (Σ.Ε.Ε) στο τραπεζικό σύστημα, επιλέχθηκαν δυο έμπειροι τραπεζικοί υπάλληλοι προκειμένου να απαντήσουν σε ορισμένες ερωτήσεις σχετικά με το θέμα. Οι δυο συμμετέχοντες πέρα από την εμπειρία είχαν και τις κατάλληλες γνώσεις για το τραπεζικό σύστημα και την λειτουργία του, εξαιτίας των σπουδών που είχαν και της συμμετοχής τους σε μια πληθώρα εκπαιδευτικών και επιμορφωτικών προγραμμάτων. Ο λόγος που επιλέχθηκαν μόλις δυο άτομα για να συμμετέχουν στην έρευνα είναι γιατί μέσα από την συνέντευξη αναλύεται το εξεταζόμενο θέμα σε βάθος, δίχως να χρειάζεται η συμμετοχή πολλών ατόμων. Εξάλλου ο μεγάλος αριθμός ατόμων αποφεύγεται καθώς μπορεί να υπάρξει μεγάλος αριθμός πληροφοριών, οι οποίες να μην σχετίζονται με το θέμα και να κλονιστεί η εγκυρότητα και η αξιοπιστία των τελικών συμπερασμάτων (TurnerIII, 2010).

Επιλέχθηκαν για να μιλήσουν γι' αυτό υπάλληλοι και όχι διοικητές, διευθυντές ή ακόμα και οι ίδιοι εσωτερικοί ελεγκτές, καθώς εκείνοι έχουν μια σφαιρική εικόνα για την λειτουργία της τράπεζας αλλά και των προβλημάτων που αντιμετωπίζει. Ακόμα, επειδή έρχονται καθημερινά σε επαφή με τους πελάτες είναι σε θέση να γνωρίζουν και τη δική τους άποψη σχετικά με τα προβλήματα που δημιουργούνται.

Οι συμμετέχοντες εργάζονταν σε διαφορετικές τράπεζες και διαφορετικές περιοχές της Αθήνας. Στόχος ήταν να καλυφθεί όσο το δυνατό μεγαλύτερο εύρος εξετάζοντας διαφορετικές καταστάσεις που συμβαίνουν στις τράπεζες. Μέσα από αυτό ελέγχθηκε και κατά πόσο οι ελληνικές τράπεζες ακολουθούν παρόμοια συστήματα εσωτερικού ελέγχου.

5.2 Ερευνητικό Εργαλείο

Το ερευνητικό εργαλείο που επιλέχθηκε για την πραγματοποίηση της παρούσας ποιοτικής έρευνας ήταν η συνέντευξη. Η συνέντευξη επιλέγεται ως ερευνητική μέθοδος σε μελέτες κοινωνικού, πολιτικού και εκπαιδευτικού χαρακτήρα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η συνέντευξη θεωρήθηκε ως το καταλληλότερο ερευνητικό εργαλείο καθώς η διερεύνηση του τραπεζικού συστήματος αποτελεί ένα κοινωνικό – πολιτικό φαινόμενο. Ακόμη θα ήταν δύσκολο να δοθούν απαντήσεις στα ερευνητικά ερωτήματα που τέθηκαν στην αρχή της εργασίας μέσα από άλλα ερευνητικά εργαλεία όπως το ερωτηματολόγιο ή η ανάλυση casestudies.

Οι συνεντεύξεις επιτρέπουν στον εκάστοτε ερευνητή να αντλήσει συγκεκριμένες πληροφορίες, τις οποίες χρειάζεται για την έρευνα του. Ο άμεσος χαρακτήρας της συνέντευξης επιτρέπει στον ερευνητή πέρα από τις απαντήσεις να καταγράψει και να συμπεριλάβει στα ερευνητικά του δεδομένα, τα συναισθήματα και τη ψυχολογική κατάσταση του ερωτώμενου καθόλη τη διάρκεια της συνέντευξης.

Ανάλογα με το είδος της συνέντευξης που θα επιλεγεί ο ερευνητής μπορεί να κάνει στο συμμετέχοντα πρόσθετες ερωτήσεις όποτε χρειαστεί ώστε να αναλυθεί εις βάθος το θέμα και να δοθούν διευκρινήσεις όποτε χρειαστεί. Αυτό συμβαίνει κυρίως στις ημι – δομημένες συνεντεύξεις, το είδος της οποίας επιλέχθηκε και στη παρούσα έρευνα,. Στις ημι – δομημένες συνεντεύξεις ο ερευνητής έχει την δυνατότητα να προετοιμάσει πριν της διεξαγωγή της έρευνας έναν σκελετό με ερωτήσεων, τις οποίες όμως μπορεί να παραφράσει, να τους αλλάξει σειρά, να τις διαγράψει και να προσθέσει καινούργιες εφόσον είναι αναγκαίο για την εξαγωγή των απαιτούμενων συμπερασμάτων (Trainor, 2013).

Στη παρούσα εργασία οι συνεντεύξεις ήταν ημι – δομημένες, όμως δεν χρειάστηκε να γίνουν μεγάλες αλλαγές από το αρχικό πλάνο, παρά μόνο ορισμένες διευκρινίστηκες προθήκες. Οι συνεντεύξεις ήταν ατομικές, κατά μέσο διήρκησαν 20 λεπτά και πραγματοποιήθηκαν στο προσωπικό επαγγελματικό χώρο των συμμετεχόντων κατόπιν προγραμματισμένου ραντεβού. Οι συμμετέχοντες ήταν χαλαροί και λόγω του ότι είχαν ενημερωθεί μέρες πριν τη συνέντευξη είχαν αρκετό χρόνο, οπότε δεν ήταν πεισμένοι ούτε έδωσαν βιαστικές απαντήσεις.

5.3 Ανάλυση Δεδομένων

Οι απαντήσεις που δόθηκαν μέσα από τις συνεντεύξεις σε συνδυασμό με τα στοιχεία που συλλέχθηκαν από τη βιβλιογραφική και συστηματική ανασκόπηση παραπάνω, συνδυάστηκαν προκειμένου να αναλυθούν και να εξαχθούν ολοκληρωμένα και ορθά συμπεράσματα για το σύστημα ελέγχου των τραπεζών και τη σημασία του για τις ελληνικές τράπεζες. Παράλληλα, οι απαντήσεις που δόθηκαν συγκρίθηκαν μεταξύ τους προκειμένου να ελεγχθεί κατά πόσο τα δυο άτομα που δουλεύουν στον ίδιο εργασιακό τομέα αλλά σε διαφορετικές εταιρίες έχουν ίδιες ή διαφορετικές γνώσεις και απόψεις σε ένα συγκεκριμένο θέμα (Evans&Jones, 2011).

5.4 Ζητήματα Ηθικής

Τα ζητήματα ηθικής απασχολούν όλους τους ερευνητές ανεξάρτητα από ερευνητικό εργαλείο το οποίο επιλέγουν. Συγκεκριμένα, το ηθικό ζήτημα που απασχολεί την πλειοψηφία των ερευνητών είναι η προστασία των προσωπικών δεδομένων των συμμετεχόντων. Οι συμμετέχοντες χρειάζεται ιδανικά να έχουν δώσει τη γραπτή συγκατάθεση τους προτού απαντήσουν σε οποιαδήποτε ερώτηση. Στις περισσότερες περιπτώσεις όπως και στην περίπτωση της παρούσας έρευνας η συναίνεση ήταν προφορική. Ωστόσο, ο κώδικας δεοντολογίας σήμερα ορίζει πως δεν επιτρέπεται να καταγράφονται προσωπικά δεδομένα των συμμετεχόντων, όπως το όνομα το όνομα τους, αλλά και στοιχεία μέσα από τα οποία μπορούν να στοχοποιηθούν και να αναγνωριστούν (θέματα υγείας, ποινικού μητρώου, γενετικές, οικονομικές, γεωγραφικές ή πολιτισμικές πληροφορίες). Αυτός είναι και ο λόγος που οι ερευνητές οφείλουν να ενημερώνουν του συμμετέχοντες για το θέμα και τους στόχους της εργασίας καθώς για τις επιπτώσεις που θα έχει σε αυτούς (Green, 1999).

6 ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Στη παραπάνω έρευνα πραγματοποιήθηκαν δυο συνεντεύξεις με δυο έμπειρους επαγγελματίες του τραπεζικού κλάδου. Οι συμμετέχοντες κλήθηκαν να απαντήσουν σε ερωτήσεις σχετικά με τις τραπεζικές απάτες και τον ρόλο του συστήματος εσωτερικών ελεγκτών σε αυτές. Οι συμμετέχοντες είχαν μεγάλη προθυμία στο να συμμετέχουν στην έρευνα καθώς όπως φαίνεται απάντησαν ολοκληρωμένα και εύστοχα σε κάθε μια από τις 5 ερωτήσεις που τους τέθηκαν.

Αρχικά οι συμμετέχοντες ρωτήθηκαν για τις γνώσεις που έχουν σχετικά με τις τραπεζικές απάτες. Οι δυο συμμετέχοντες δήλωσαν πως οι τραπεζικές απάτες γίνονται στη πλειοψηφία τους από άτομα που εργάζονται στη τράπεζα. Ακόμα δήλωσαν πως συχνότερα τα άτομα αυτά είναι σε υφιστάμενη και ακόμα και διευθυντική καλά αμειβόμενη θέση και παρόλα αυτά επιλέγουν αντι να βοηθήσουν τη τράπεζα να εξελιχθεί να δράσουν εναντίον της και να την εξαπατήσουν.

Είναι αλήθεια πως τα άτομα που βρίσκονται σε υψηλές διοικητικές θέσεις έχουν πρόσβαση σε μεγαλύτερο αριθμό αρχείων, τα οποία τις περισσότερες φορές είναι απόρρητα. Η πρόσβαση τους αυτή τους δίνει την δυνατότητα να παραποιήσουν τα δεδομένα που αναγράφονται και να δημιουργήσουν μια πλαστή πραγματικότητα που θα οδηγήσει μονάχα στην προσωπική αύξηση της περιουσίας τους. Τέτοιου είδους κινήσεις είναι αντιεπαγγελματικές και θεωρούνται ως ποινικά αδικήματα. Το γεγονός ότι η πορεία των τραπεζών επηρεάζει την οικονομία ολόκληρης της χώρας κάνει τις απάτες που γίνονται στις τράπεζες ακόμα πιο σοβαρές. Ωστόσο, τραπεζική απάτη μπορεί να διαπραχθεί από άτομα που δεν εργάζονται ούτε έχουν σχέση με την τράπεζα. Αυτές οι περιπτώσεις όμως είναι σπάνιες λόγω του υψηλού βαθμού δυσκολίας τους (ΜΠΑΪΜΠΟΣ, 2017).

Όσο αναφορά για την συχνότητα των τραπεζικών απατών στην Ελλάδα, βάση των απαντήσεων που δόθηκαν, φαίνεται πως τα τελευταία χρόνια ο αριθμός τους έχει μειωθεί. Παρόλα αυτά οι τραπεζικές απάτες που έγιναν τις προηγούμενες δεκαετίες θεωρούνται από τους υπαλλήλους υπεύθυνες για την τραπεζική και οικονομική κρίση που πλήττει ακόμα και σήμερα την χώρα. Τα λεγόμενα τους σχετικά με τις απάτες στις ελληνικές τράπεζες επιβεβαιώνουν τα υπάρχοντα στατιστικά (Stourmaras, 2018).

Στη συνέχεια ρωτήθηκαν σχετικά με τις γνώσεις που έχουν για το σύστημα εσωτερικού ελέγχου των τραπεζών. Οι απαντήσεις που δόθηκαν έδειξαν πως οι

συμμετέχοντες γνώριζαν καλά το σύστημα καθώς κατόρθωσαν να το παρουσιάσουν μέσα σε λίγες μόλις προτάσεις. Οι τραπεζικοί υπάλληλοι, δήλωσαν πως το κύριο μέλημα του συστήματος είναι η πάταξη και η πλήρης εξαφάνιση των τραπεζικών απατών. Οι ελεγκτές παρακολουθούν τις κινήσεις των υπαλλήλων και σε περίπτωση που δουν ύποπτες κινήσεις, συνομιλίες και έγγραφα αρχίζουν να ερευνούν την υπόθεση ακόμα και αν αυτή είναι μηδαμινής σημασίας.

Ο εσωτερικός έλεγχος βοηθάει στην σωστή και στοχευμένη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος. Αυτό οδηγεί στην εφαρμογή πετυχημένων στρατηγικών και στην πετυχημένη εξέλιξη της τράπεζας. Ακόμη δήλωσαν πως πέρα από τις τράπεζες και οι μεγάλες επιχειρήσεις χρειάζεται να έχουν εσωτερικό σύστημα ελέγχου. Οι τράπεζες αποτελούν ένα είδος επιχείρησης. Εξάλλου και οι δύο έχουν στόχο τα κέρδη και την κυριαρχία τους επι των ανταγωνιστών της.

Η έρευνα έδειξε πως τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου εφαρμόζονται στις ελληνικές τράπεζες εδώ και αρκετά χρόνια. Οι συμμετέχοντες είπαν πως υπάρχουν θεσπισμένοι νόμοι που επιβάλλουν την παρουσία του συστήματος στις τράπεζες εδώ και πολλά χρόνια. Οι ανύπαρκτοι έλεγχοι που έκαναν τα προηγούμενα χρόνια είναι σύμφωνα με τους συμμετέχοντες ένας από τους βασικούς λόγους που οδήγησαν στην σημερινή οικονομική κρίση.

Μονάχα σε αυτή την ερώτηση οι συμμετέχοντες έδωσαν διαφορετικές απαντήσεις. Ο πρώτος συμμετέχοντας δήλωσε πως οι πλέον οι έλεγχοι είναι πιο αυστηροί, στοχευμένοι και συχνή με αποτέλεσμα να έχουν μειωθεί τα περιστατικά απάτης στις τράπεζες σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια. Ο δεύτερος συμμετέχοντας δήλωσε πως τα περιστατικά απάτης είναι ακόμα πολλά και πως γι' αυτό φταίει ο ανεπαρκής έλεγχος που γίνεται από το σύστημα. Είναι λοιπόν προφανές, πως το Σ.Ε.Ε. υπάρχει και λειτουργεί στις ελληνικές τράπεζες όχι όμως επιτυχημένα και σωστά.

Η επόμενη ερώτηση που κλήθηκαν να απαντήσουν αφορούσε τις ενέργειες που χρειάζεται να γίνουν προκειμένου το Σ.Ε.Ε. να είναι πιο αποτελεσματικό. Οι συμμετέχοντες έδωσαν παρόμοιες απαντήσεις στην ερώτηση αυτή. Όρισαν ως επιτακτική ανάγκη τη θεσμοθέτηση νόμων και μεγάλων ποινών για τους παραβάτες. Οι ποινές θα λειτουργούν ως μέτρο αντίστασης και φόβου προς εκείνους που σκέφτονται μελλοντικά να κάνουν παραβάσεις έναντι της τράπεζας στην οποία

εργάζονται. Το πρόβλημα σε αυτό το σημείο δεν είναι η θεσμοθέτηση των ποινών αλλά το να πραγματοποιηθούν στην πράξη. Σήμερα πολλοί είναι αυτοί που ενώ πράττουν αδικήματα δεν τους χρεώνεται ποινή εξαιτίας των «παραθυριών» που υπάρχουν στο νόμο (Κατσακούλης, 2012).

Ακόμη, οι συμμετέχοντες αναφέρουν ότι υπάρχει ανάγκη για την ύπαρξη καλά οργανωμένων σχεδίων από την πλευρά των ελεγκτών, καθώς σήμερα τα περισσότερα σχέδια τους είναι πρόχειρα φτιαγμένα με αποτέλεσμα να γίνονται γρήγορα αντιληπτοί από τους παραβάτες και εκείνοι να προλαβαίνουν να διαφύγουν.

Τέλος, οι δυο τραπεζικοί υπάλληλοι ρωτήθηκαν για το αν το Σ.Ε.Ε. είναι ικανό να βοηθήσει στην εξάλειψη των τραπεζικών απατών. Οι απαντήσεις που δόθηκαν και εδώ ήταν παρόμοιες. Οι δυο συμφώνησαν πως η αφορμή της ίδρυσης του Σ.Ε.Ε. ήταν οι τραπεζικές απάτες και η ιλιγγιώδης ανάπτυξη τους. Οι εσωτερικοί έλεγχοι των υπαλλήλων και των εργασιών που γίνονταν μέσα στην τράπεζα από υπαλλήλους και αφεντικά όλων των βαθμίδων ήταν ο μόνος τρόπος εξάλειψης των απατών. Ακόμη ανέφεραν ότι πέρα από τα παραπάνω το Σ.Ε.Ε. είχε ως στόχο να συμβάλει και στην ανάπτυξη και την επιτυχία των τραπεζών, η οποία μπορεί να πραγματοποιηθεί εφόσον δεν γίνονται τραπεζικές απάτες και δεν υπάρχουν άτομα που δρουν ενάντια σε αυτή.

Οι απαντήσεις που έδωσαν είχαν πολλά κοινά στοιχεία και στις περισσότερες περιπτώσεις αλληλοσυμπληρώνονται. Αυτό δείχνει πως όλοι οι τραπεζικοί υπάλληλοι αλλά και γενικώς οι επαγγελματίες που εργάζονται και έχουν άμεση σχέση με τις τράπεζες έχουν τις ίδιες απόψεις για τον ρόλο και τον τρόπο λειτουργίας του συστήματος αλλά και για τις τραπεζικές απάτες.

7 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΈΡΕΥΝΑΣ

Η συνεχιζόμενη παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση έχει αποκαλύψει την εξαιρετική ζημία που προκαλεί η απουσία απλοποίησης του τραπεζικού σκέλους και η κακή χρήση των μέτρων εταιρικής διοίκησης στις τράπεζες (Holland, 2010). Συνήθως αναγνωρίζεται ότι οι τραπεζικές απάτες Οι εργαζόμενοι της τράπεζας και οι εξωτερικοί ενάγοντες. Η κακομεταχείριση τεράστιων αθροισμάτων μετρητών, δόλιων ελέγχων, παράνομης φοροαποφυγής, φοροδιαφυγής, ψεύτικων δηλώσεων και παραμορφωμένων οικονομικών άρθρων αποτελεί μέρος των τύπων τραπεζικής απάτης που πλήττει το τραπεζικό πλαίσιο. Όταν όλα λέγονται τελειωμένα, διάφορα στοιχεία προσθέτουν μια τραπεζική απάτη και η «συμβολοσειρά συμβολοσειράς» είναι δύσκολο να γίνει ξεκάθαρη (Nardo, 2011).

Καθότι την τελευταία δεκαετία, η ανάπτυξη των διεθνών χρηματαγορών ήταν ραγδαία, οι Τράπεζες διαπίστωσαν την ευκαιρία ανάπτυξης και σχεδιασμού νέων προϊόντων και υπηρεσιών. Η πληθώρα των προϊόντων είχε ως αποτέλεσμα και την αύξηση των σχετικών ρίσκων. Ειδικότερα, μέχρι πρόσφατα όταν σκεφτόμασταν τον όρο τραπεζικό ρίσκο ερχόταν στο μυαλό μας το ρίσκο που υπάρχει, ένας πελάτης να μην εκπληρώσει το χρέος του εμπρόθεσμα ή να μην είναι σε θέση να το εκπληρώσει ποτέ (πιστωτικός κίνδυνος). Στις μέρες μας, καθώς και το διεθνές περιβάλλον έχει γίνει πιο πολύπλοκο, υπάρχει ανάγκη διαχείρισης της έκθεσης και σε λειτουργικά και χρηματοοικονομικά ρίσκα. Η συνεχής αξιολόγηση, συνεπώς, των στόχων που θέτει ο τραπεζικός οργανισμός πρέπει να εξετάζει όλα τα πιθανά ρίσκα που αντιμετωπίζει, όπως πιστωτικά ρίσκα μη εκπλήρωσης υποχρεώσεων, ρίσκα που αντιμετωπίζει στην χώρα στην οποία δραστηριοποιείται λόγω των πολιτικών και άλλων καθεστώτων και συνθηκών που μπορεί να επικρατούν, ρίσκα της αγοράς, του επιτοκίου, ρευστότητας, λειτουργικά ρίσκα, νομικά αλλά και ρίσκα φήμης. Είναι εύλογο, λοιπόν, αφού τόσες τραπεζικές λειτουργίες επικεντρώνονται στην ανάλυση και διαχείριση ρίσκων, στις βασικές ευθύνες της Διοίκησης του κάθε οργανισμού να ανήκει και ο έλεγχος των ρίσκων που αντιμετωπίζονται και η επαναξιολόγηση των διαδικασιών. Αυτά μπορούν να επιτευχθούν μέσω του σχεδιασμού του κατάλληλου για τον οργανισμό συστήματος εσωτερικού ελέγχου. Σε ασταθείς χώρες ή σε δύσκολους επιχειρηματικά καιρούς, οι έλεγχοι που ασκούνται να χρειαστεί να επανεξετάζονται

συχνά και σε κάθε περίπτωση να προστίθενται νέα ρίσκα ή ρίσκα που δεν είχαν εντοπιστεί σε προηγούμενες περιπτώσεις.

Υπό το πρίσμα αυτό, ο εσωτερικός έλεγχος καλείται να τα αναγνωρίσει και να τα συγκρατήσει (Karagiorgosetal., 2010) Κατόπιν αυτής της μεθοδολογίας, ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι τραπεζικές ανταλλαγές καταλήγει πάντοτε σταδιακά πολύπλοκα ενόψει της νέας ασφάλειας βίδες που συντονίζονται συνεχώς στην καθημερινή δραστηριότητα των Τραπεζών, έτσι ώστε να περιοριστεί η πιθανότητα απάτης εναντίον τραπεζών.

Συνεπώς, ένα αποτελεσματικό Σ.Ε.Ε. μπορεί να χαρακτηριστεί ως τα «θεμέλια» του προγράμματος διαχείρισης ρίσκου μίας τράπεζας. Αυτό είναι που μπορεί να βοηθήσει τη Διοίκηση στη λήψη μέτρων προστασίας των πόρων του οργανισμού, στην παραγωγή αξιόπιστων χρηματοοικονομικών αναφορών στοιχείων, καθώς και στην λειτουργία του οργανισμού που θα είναι εναρμονισμένη με τους νόμους και τους κανόνες του κράτους.

Στη χώρα μας, ελληνικά πιστωτικά ιδρύματα επιτρέπεται να συσταθούν και να λειτουργούν μόνο με τη μορφή της ανώνυμης εταιρίας και κατ' εξαίρεση με τη μορφή αμιγούς πιστωτικού συνεταιρισμού του Ν. 1667/86 (άρθρο 5, παρ. 1 Ν. 2076/92). Ως πιστωτικό ίδρυμα ορίζεται (άρθρο 2, παρ. 1 Ν. 2076/92) η επιχείρηση, η δραστηριότητα της οποίας συνίσταται στην αποδοχή καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων από το κοινό και στη χορήγηση πιστώσεων για λογαριασμό της.

Ένα βασικό συμπέρασμα της παρούσας έρευνας είναι η άποψη ότι ο εσωτερικός έλεγχος με τη χρήση των σημερινών μοντέλων ελέγχου αποτελεί βασικό παράγοντα για τη μείωση της απάτης των τραπεζών και την ομαλή λειτουργία των τραπεζικών ιδρυμάτων.

Λαμβάνοντας υπόψη τα πάντα, η προσπάθεια αναζωογόνησης της τραπεζικής απάτης είναι προϊόν προσδοκίας. Εν πάση περιπτώσει, ο εσωτερικός έλεγχος του μωσαϊκού των διοικήσεων του είναι ίσως οι πιο σημαντικές μέθοδοι για την επίβλεψη της απάτης των τραπεζών, γεγονός που θα οδηγήσει σε προοδευτική ελαχιστοποίηση και θα συμβάλει στη συνεχή ανάπτυξη της πορείας των ελληνικών τραπεζών.

Οι περιορισμοί αυτής της παρούσας έρευνας αφορούν στην απουσία ποσοτικών πληροφοριών και συνεπώς εκτείνονται στην λήψη συνεντεύξεων και τον μετρήσιμο χειρισμό των αποτελεσμάτων από το σημείο αυτό.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Agoglia, C. P., Beaudoin, C., & Tsakumis, G. T. (2007). the Effect of Fraud Assessment Documentation Structure on Auditors' Ability to Identify Control Weaknesses: The Moderating Role of Reviewer Experience. *Available at SSRN 925672*.
- Anagnostopoulos, I., & Buckland, R. (2007). Bank accounting and bank value: harmonising (d) effects of a common accounting culture?. *Journal of Financial Regulation and Compliance*, 15(4), 360-380.
- Ashbaugh-Skaife, H., Collins, D. W., & Kinney Jr, W. R. (2007). The discovery and reporting of internal control deficiencies prior to SOX-mandated audits. *Journal of Accounting and Economics*, 44(1-2), 166-192.
- Bierstaker, J. L., Brody, R. G., & Pacini, C. (2006). Accountants' perceptions regarding fraud detection and prevention methods. *Managerial Auditing Journal*, 21(5), 520-535.
- Carretta, A., Farina, V., & Schwizer, P. (2010). Assessing effectiveness and compliance of banking boards. *Journal of financial Regulation and compliance*, 18(4), 356-369.
- Chan, M. M. (1995). Achieving audit uniformity out of diversity: a case study of an international bank. *Managerial Auditing Journal*, 10(4), 44-48.
- Chatzoglou, P. D., Diamantidis, A. D., Vraimaki, E., Polychrou, E., & Chatzitheodorou, K. (2010). Banking productivity: an overview of the Greek banking system. *Managerial Finance*, 36(12), 1007-1027.
- Chuanbing, C. (1997). Internal audit under the socialist market economy system. *Managerial Auditing Journal*, 12(4/5), 210-213.
- Chun, C. (1997). On the functions and objectives of internal audit and their underlying conditions. *Managerial Auditing Journal*, 12(4/5), 247-250.
- El-Sayed Ebaid, I. (2011). Internal audit function: an exploratory study from Egyptian listed firms. *International Journal of law and management*, 53(2), 108-128.

- Evans, J., & Jones, P. (2011). The walking interview: Methodology, mobility and place. *Applied Geography*, 31(2), 849-858.
- Goldstein, H. W. (2009). Fraud Enforcement and Recovery Act of 2009: Congress amends money laundering and criminal fraud statutes to expand their scope and penalties. *Journal of Investment Compliance*, 10(3), 37-40.
- Gottschalk, P. (2010). Categories of financial crime. *Journal of financial crime*, 17(4), 441-458.
- Green, L. (1999). Focusing on interview methodologies. *Australian journal of Communication*, 26(2), 35.
- Hardouin, P. (2011). The aftermath of the financial crisis: Poor compliance and new risks for the integrity of the financial sector. *Journal of Financial Crime*, 18(2), 148-161.
- Hillison, W., Pacini, C., & Sinason, D. (1999). The internal auditor as fraud-buster. *Managerial Auditing Journal*, 14(7), 351-363.
- Ibrahim, F. I. (2000). The World Bank Inspection Panel: In Practice.
- Karagiorgos, T., Drogalas, G. and Giovanis, N., 2011, "Evaluation of the effectiveness of Internal Audit in Greek Hotel Business", *International Journal of Economic Sciences and Applied Research*, 4(1), pp. 19-34.
- Karagiorgos, T., Drogalas, G., & Dimou, A. (2010). Effectiveness of internal control system in the Greek Bank Sector. *The Southeastern Review of Business Finance & Accounting*.
- Karagiorgos, T., Drogalas, G., Gotzamanis, E., & Tampakoudis, I. (2009). The contribution of internal auditing to management. *International Journal of Management Research and Technology*, 3(2), 417-427.
- Khanna, V. K. (2008). Risk-Based Internal Audit in Indian Banks: A Modified and Improved Approach for Conduct of Branch Audit. *ICFAI Journal of Audit Practice*, 5(4).

- Koutoupis, A. G., & Tsamis, A. (2009). Risk based internal auditing within Greek banks: a case study approach. *Journal of Management & Governance*, 13(1-2), 101-130.
- Lopez, T. J., Vandervelde, S. D., & Wu, Y. (2006). The auditor's internal control opinions: An experimental investigation of relevance. Retrieved December, 19, 2007.
- Meigs, W. B., Larsen, E. J. and Meigs, R. F., (1984). *Auditing*.
- Michel, P. (2008). Financial crimes: the constant challenge of seeking effective prevention solutions. *Journal of Financial Crime*, 15(4), 383-397.
- Mugarura, N. (2011). The institutional framework against money laundering and its underlying predicate crimes. *Journal of financial regulation and compliance*, 19(2), 174-194.
- Muhtaseb, M. R., & Chun "Sylvia" Yang, C. (2008). Portraits of five hedge fund fraud cases. *Journal of Financial Crime*, 15(2), 179-213.
- Nardo, M. (2011). Economic crime and illegal markets integration: a platform for analysis. *Journal of Financial Crime*, 18(1), 47-62.
- Noland, T. G., Nichols, D. L., & Flesher, D. L. (2004). Audit committee effectiveness in the banking industry. *Management Accounting Quarterly*, 5(3), 1.
- OLAF-European Anti-Fraud Office. (2009). *Deterring Fraud by Informing the Public*, 3rd ed., Luxembourg.
- Palfi, C., & Muresan, M. (2009). Survey on weaknesses of banks internal control systems. *Journal of International Finance and Economics*, 9(1), 106-116.
- Pantelidis, P., Drogalas, G., Vitsiou, T., & Kesisi, E. (2011). Internal Audit and Bank fraud. *ESDO 2011*.
- Sarens, G., & De Beelde, I. (2006). Internal auditors' perception about their role in risk management: A comparison between US and Belgian companies. *Managerial Auditing Journal*, 21(1), 63-80.
- Savčuk, O. (2007). Internal audit efficiency evaluation principles. *Journal of Business Economics and Management*, (4), 275-284.

- Stournaras, Y. (2018). Yannis Stournaras: Monetary policy and bank supervision in Europe after the last financial and sovereign debt crisis and challenges for the future.
- Tsalavoutas, I., & Evans, L. (2010). Transition to IFRS in Greece: financial statement effects and auditor size. *Managerial Auditing Journal*, 25(8), 814-842.
- Trainor, A. A. (2013). Interview research. In *Reviewing qualitative research in the social sciences* (pp. 137-150). Routledge.
- Turner III, D. W. (2010). Qualitative interview design: A practical guide for novice investigators. *The qualitative report*, 15(3), 754-760.
- Vanasco, R. R. (1998). Fraud auditing. *Managerial Auditing Journal*, 13(1), 4-71.
- Watson, R., & Holland, J. (2010). Banks, knowledge and crisis: a case of knowledge and learning failure. *Journal of Financial Regulation and Compliance*.
- Woods, M., Humphrey, C., Dowd, K., & Liu, Y. L. (2009). Crunch time for bank audits? Questions of practice and the scope for dialogue. *Managerial auditing journal*, 24(2), 114-134.
- Woods, M., Humphrey, C., Dowd, K., & Liu, Y. L. (2009). Crunch time for bank audits? Questions of practice and the scope for dialogue. *Managerial auditing journal*, 24(2), 114-134.
- Xiangdong, W. (1997). Development trends and future prospects of internal audit. *Managerial Auditing Journal*, 12(4/5), 200-204.
- Zhang, Y., Zhou, J., & Zhou, N. (2007). Audit committee quality, auditor independence, and internal control weaknesses. *Journal of accounting and public policy*, 26(3), 300-327.
- Δήμου, Ν. (2000). *Ελεγκτική, Βασικές Αρχές Γενικής και Τραπεζικής Ελεγκτικής*, Εκδόσεις Ελλήνων.
- Δούρος, Α. (2007). *Η Τραπεζική στην Πράξη*, Κόρινθος.
- Δρογαλάς, Γ., Φωτιάδης, Θ., & Σουμπενιώτης, Δ. (2005). Εννοιολογικό πλαίσιο Εσωτερικού Ελέγχου: Θεωρητική προσέγγιση και Πραγματική μελέτη

περίπτωσης. *Θεωρητική προσέγγιση και πραγματική μελέτη περίπτωσης. Διοικητική Ενημέρωση*, 135.

Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. (1999). *Αρχές για την Εταιρική Διακυβέρνηση στην Ελλάδα, υπό τον Συντονισμό της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς*. Αθήνα, 1999.

Καζαντζής, Χ. (2006). *Ελεγκτική και εσωτερικός έλεγχος. Πειραιάς: Εκδόσεις BusinessPlusAE*.

Κατσακούλης, Δ. (2012). *Τραπεζικά πληροφοριακά συστήματα και απάτη*.

ΜΠΑΪΜΠΟΣ, Γ. (2017). *ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΑΠΑΤΗ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ*.

Νούλας, Α. (2000). *Χρήμα και Τράπεζες*, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, Θεσσαλονίκη.

Παπαστάθης, Π. (2003). *Ο Σύγχρονος Εσωτερικός Έλεγχος στις Επιχειρήσεις – Οργανισμούς και η Πρακτική Εφαρμογή του*, Αθήνα.

Ρεπούσης, Σ. (2010). *Χρηματοοικονομική Απάτη και Διαφθορά, Μορφές – Πρόληψη – Καταπολέμηση*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα – Θεσσαλονίκη.

Τσακλαγκάνος, Ά. (2005). *Ελεγκτική*, Εκδοτικός Οίκος Αδελφών Κυριακίδη, Θεσσαλονίκη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Συνέντευξη Νο1

Δημογραφικά στοιχεία

Επάγγελμα: Ταμίας

Φύλλο: Άντρας

Ηλικία: 44

Ερωτήσεις συνέντευξης

1. Τι γνωρίζεται για τις τραπεζικές απάτες;

Η εξαπάτηση των τραπεζών αποτελεί την μεγαλύτερη δυσφήμιση των καταστημάτων μας. Η τραπεζική απάτη γίνεται συνήθως από υπαλλήλους ή διοικητικά στελέχη της ίδιας της τράπεζας. Διαστρεβλώνουν την πορεία της μεστόχοτο προσωπικό τους κέρδος

2. Πόσο συχνό φαινόμενο είναι;

Οι τραπεζικές απάτες είναι πολύ συχνό φαινόμενο στη χώρα μας. Οι τραπεζικές απάτες οδήγησαν τις τράπεζες στο σημείο που βρίσκονται σήμερα.

3. Τι είναι το σύστημα εσωτερικού ελέγχου (Σ.Ε.Ε.);

Ο εσωτερικός έλεγχος είναι ένα σύστημα που έχει στόχο να εξαλείψει τις τραπεζικές απάτες. Όλες οι σοβαρές και μεγάλες επιχειρήσεις όπως είναι οι τράπεζες χρειάζεται να έχουν Σ.Ε.Ε.

4. Το σύστημα εσωτερικού ελέγχου (Σ.Ε.Ε.) εφαρμόζεται στις ελληνικές τράπεζες;

Ναι εφαρμόζεται. Παρόλο που εδώ και πολλά χρόνια υπάρχουν οι ελεγκτές την τελευταία πενταετία έχει αρχίσει να εφαρμόζεται σωστά ο έλεγχος. Αυτός είναι και ο λόγος των χιλιάδων απατών που είχαν γίνει και οδηγήθηκε το τραπεζικό σύστημα σε κατάρρευση πριν μια δεκαετία.

5. Ποιες ενέργειες πρέπει να γίνουν στο μέλλον προκειμένου να γίνει το σύστημα πιο αποτελεσματικό;

Χρειάζεται να θεσμοθετηθούν νόμοι σχετικά με τις ποινές που θα λαμβάνουν όσοι πράττουν τραπεζικές απάτες. Ακόμα οι τράπεζες πρέπει να δημιουργήσαν ισχυρά σχέδια προκειμένου να καταφέρουν να κάνουν σωστούς ελέγχους. Σήμερα ακόμα οι έλεγχοι είναι πολύ χαλαροί.

6. Μπορεί το Σ.Ε.Ε. να βοηθήσει στην εξάλειψη των τραπεζικών απατών;

Το Σ.Ε.Ε. δημιουργήθηκε με τον σκοπό να συμβάλει στην εξάλειψη των τραπεζικών απατών. Οι τραπεζικές απάτες μπορούν να βρεθούν μόνο μέσω εσωτερικών μυστικών ελέγχων, δηλαδή μέσω του Σ.Ε.Ε. Η εξάλειψη των απατών θα οδηγήσει και στο δεύτερο στόχο του συστήματος αυτού που είναι η αναβάθμιση της τραπεζικής επιχείρησης.

Συνέντευξη Νο2

Δημογραφικά στοιχεία

Επάγγελμα: Υπάλληλος γραφείου τραπεζής

Φύλλο: Γυναίκα

Ηλικία: 39

Ερωτήσεις συνέντευξης

1. Τι γνωρίζεται για τις τραπεζικές απάτες;

Οι τραπεζικές απάτες αποτελούν ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα των τραπεζών παγκοσμίως. Η Ελλάδα έχει πολύ υψηλά ποσοστά στο ζήτημα των απατών. Όσο παράδοξο και αν φαίνεται η τραπεζική απάτη γίνεται από άτομα που εργάζονται στην εταιρεία. Συνήθως γίνεται από ομάδες 2 έως 5 ατόμων. Έχουν γνώσεις της λειτουργίας της και έτσι την εξαπατούν με ευκολία. Τα περιστατικά εξαπάτησης από άτομα εκτός τραπεζής είναι σπάνια.

2. Τι είναι το σύστημα εσωτερικού ελέγχου (Σ.Ε.Ε.);

Το Σ.Ε.Ε. είναι ένα μέσο που χρησιμοποιείται για την πάταξη αυτών που παρανομούν εναντίον της τράπεζας. Αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα τμήματα της τραπεζής και στελεχώνεται με άτομα με εξειδικευμένες γνώσεις και πείρα. Το Σ.Ε.Ε είναι απαραίτητο σε κάθε επιχείρηση που θέλει να λειτουργεί σωστά και που θέλει να εξελιχθεί και να πετύχει.

3. Το σύστημα εσωτερικού ελέγχου (Σ.Ε.Ε.) εφαρμόζεται στις ελληνικές τράπεζες;

Ναι εφαρμόζεται. Βάση νόμου πλέον, η κάθε τράπεζα πρέπει να έχει ένα τμήμα εσωτερικού ελέγχου. Παρόλα αυτά ακόμα υπάρχει μεγάλος αριθμός λαθών και απατών, πράγμα που δείχνει πως δεν εφαρμόζεται ο έλεγχος σωστά όπως χρειάζεται.

4. Ποιες ενέργειες πρέπει να γίνουν στο μέλλον προκειμένου να γίνει το σύστημα πιο αποτελεσματικό;

Χρειάζεται οι έλεγχοι να είναι πιο οργανωμένοι. Σήμερα γίνονται βιαστικά και πολλές φορές οι ελεγκτές γίνονται εύκολα αντιληπτοί από εκείνους που πράττουν τις απάτες. Ακόμα θα πρέπει να υπάρχουν αξιοσημείωτες ποινές ώστε να λειτουργούν ως μέσω παρεμπόδισης στα άτομα που θέλουν να παρανομήσουν.

5. Μπορεί το Σ.Ε.Ε. να βοηθήσει στην εξάλειψη των τραπεζικών απατών;

Ναι μπορεί. Χρειάζεται όμως να λειτουργεί σωστά και να ακολουθεί συγκεκριμένα πρότυπα και κανόνες.

